Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	8C/58/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4108212858
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Viera Koscelanská
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2017:4108212858.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, v právnej veci žalobcov: 1./ Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., P. č. X/X, 2./ Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D., K. ulica č. XXX, 3./ B. Q., nar.XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXX, všetci zastúpení JUDr. Gabrielou Strýčekovou, advokátkou, so sídlom Nitra, Coboriho č. 2, proti žalovanému: B. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. D., K. ulica č. XXX, zastúpený Mgr. Martinom Jánskym, advokátom, so sídlom Nitra, Štúrova č. 13, o náhradu škody, sudkyňou JUDr. Vierou Koscelanskou takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni v 1.rade náhradu škody vo výške 27,19 eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 8,5 % ročne od 20.5.2008 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu žalobkyne v 1.rade z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobkyni v 1.rade náhradu trov konania vo výške 96 %.

Súd žalobu žalobcov v 2. a 3. rade z a m i e t a.

Súd p r i z n á v a žalovanému voči žalobcom v 2. a 3. rade náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobcovia sa žalobou zo dňa 13.05.2008 domáhali voči žalovanému náhrady škody, spôsobenej jeho konaním, za ktoré bol trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č.k. 21 T 26/2008-187 zo dňa 01. 04. 2008 právoplatne odsúdený. Žalobu odôvodnili tým, že žalovaný sa dňa 14.05.2005 vyhrážal ujmou na zdraví a zabitím motykou, v dôsledku čoho utrpela žalobkyňa v 1. rade dlhotrvajúci stres s dobou liečenia od 15.05.2005 do 11.06.2005 a nutnou hospitalizáciou. Žalobkyni v 1. rade tak vznikla škoda titulom straty na zárobku, nákladov na hospitalizáciu a na lieky, bolestného, náhrady za použitie motorového vozidla k vyšetrovacím úkonom v prípravnom konaní, náhrady za poskytnuté právne služby a náhrady za vyhotovený lekársky posudok a to po úprave žalobného petitu v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby a rozšírenia nároku na náhradu škody, v celkovej výške 1.376,20 eur (41.459,50 Sk). Žalobkyni v 2. rade a žalobcovi v 3. rade vznikla škoda z titulu náhrady za použitie motorového vozidla na cestu k vyšetrovacím úkonom v rámci prípravného konania a vyplatenia odmeny za poskytnuté právne služby, spolu vo výške 407,95 eur (12.290,-Sk).

2. Súd po vykonanom dokazovaní výsluchom strán konania, svedkov, znaleckým dokazovaním, oboznámením sa s listinnými dokladmi a pripojenými spismi, vec rozhodol rozsudkom č.k. 8C/50/2008-457 zo dňa 18.07.2012 tak, že žalobkyni v 1.rade priznal nárok na náhradu škody vo výške 1.154,54 eur s prísl. a vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcom v 2. a 3. rade priznal spoločne a nerozdielne náhradu škody vo výške 120,20 eur s prísl. a vo zvyšku žalobu zamietol.

3. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil tým, že z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra č. k. 21 T 26/2008-187 zo dňa 01. 04. 2008 vyplýva, že dňa 14. 05. 2005 v čase okolo 8:30 hod. v zadnej časti neoplotenej role, nachádzajúcej sa za rodinným domom č. XXX, v obci B. D., sa žalovaný vyhrážal ujmou na zdraví a zabitím motykou Q. Z. a Q. Q., k fyzickému napadnutiu nedošlo, ale Q. Z. utrpela dlhotrvajúci stres s nutnou hospitalizáciou, v trvaní od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005. Následne toho istého dňa v čase okolo 20:00 hod. sa vyhrážal žalovaný zabitím B. Q., ktorý kosil trávnik na ulici pred domom č. XXX, v obci B. D., ako aj celej rodine Q., pričom v pravej ruke držal vzpriamene nad hlavou pogumovanú tyč o dĺžke 60-80cm, pričom k fyzickému napadnutiu nedošlo. Žalovaný tým, že sa inému vyhrážal usmrtením, ťažkou ujmou na zdraví alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, spáchal trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa §197 písm. a) ods. 1 Trestného zákona. Za toto konanie bol odsúdený na peňažný trest vo výške 5.000,- Sk (166 eur) a v prípade, že by výkon tohto trestu bol úmyselne zmarený, na náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 17. 04. 2008. Poškodení boli trestným rozkazom odkázaní so svojimi nárokmi na náhradu škody na občianskoprávne konanie, čo aj učinili podaním predmetnej žaloby. Žalobkyňa v 1./ rade, v dôsledku utrpenia stresu, bola práceneschopná od 18. 05. 2005 do 11. 06. 2005, pričom od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005 bola hospitalizovaná. Po dobu práceneschopnosti jej vznikla strata na zárobku vo výške rozdielu medzi zárobkom, ktorý by dosiahla ako práceschopná a nemocenským, ktoré jej bolo za dobu práceneschopnosti vyplatené. Z výplatnej listiny vyplynulo, že v mesiaci apríl 2005 jej čistý príjem činil 2.813,- Sk (93,37 eur), v máji 2005 jej bola vyplatená mzda vo výške 2.023,- Sk (67,15 eur), v júni 2005 jej bolo vyplatených 1.841,- Sk (61,11 eur) a na nemocenských dávkach jej bolo vyplatených 782,- Sk (25,96 eur), z čoho vyplýva rozdiel 980,- Sk (32,53 eur). Nárok na náklady za hospitalizáciu vo výške 9 x 50,- Sk (9 x 1,66 eur =14,94 eur) preukázala dokladom o úhrade za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti zo dňa 02. 06. 2005 a príjmovým pokladničným dokladom z toho istého dňa, ktorý sa spolu s dokladmi o úhrade administratívneho poplatku MUDr. Serečínovej vo výške 2 x 20,- Sk (1,34 eur) a pokladničnými blokmi o úhrade liekov zo dňa 19. 05. 2005 vo výške 167,80 Sk (5,57 eur) a zo dňa 03. 06. 2005 vo výške 161,- Sk (5,34 eur) nachádzajú v pripojenom spise Okresného súdu Nitra sp. zn. 21 T 26/2008. Žalobkyňa v 1./ rade súdu predložila i doklad o uhradení platby za poskytnuté právne služby advokátovi JUDr. Jozefovi Gajdošovi zo dňa 03. 10. 2005 vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) spolu s potvrdením advokáta, že poskytol právne služby vo forme konzultácií a poradenstva vo veci napadnutia susedom B. Q. a doklad o úhrade platby JUDr. Eve Rezníčkovej - Hlaváčovej zo dňa 13. 07. 2005 vo výške 1.500,- Sk (49,80 eur) za právne poradenstvo. Predložila tiež lekársky posudok o bolestnom zo dňa 12. 05. 2008, na základe ktorého bola jej bolesť ohodnotená v súlade so zák. č. 437/2004 Z. z. podľa položky 90d prílohy č. 1 počtom bodov 80, čo predstavuje sumu 840,47 eur (25.320,- Sk, t.j. 80 x 316,50). Za vyhotovenie lekárskeho posudku zaplatila 2.667,50 Sk (88,54 eur), čo vyplýva z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 15. 05. 2008. Z pripojeného trestného spisu sp. zn. 21 T 26/2008 vyplýva, že sa žalobkyňa v 1./ rade zúčastňovala procesných úkonov súvisiacich s prešetrovaním trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, ktorého sa dopustil B. Q., na ktoré sa podľa jej vyjadrenia dostavovala osobným motorovým vozidlom VAZ 2107, EČ: K. XX-XX a vyúčtovala si tak náklady za cestu Nitra - Vráble a späť dňa 17. 05. 2005 a 15. 06. 2005 a za cestu Nitra - Zlaté Moravce a späť v dňoch 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 14. 03. 2006, 15. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007, pričom výšku cestovného vyčíslila na 254,93 eur (7.680,20 Sk). Zo správy OR PZ Nitra ale vyplýva, že sa zúčastnila procesných úkonov súvisiacich s prešetrovaním tohto trestného činu v dňoch 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007. Žalobkyňa však doložila i zápisnicu o výsluchu zo dňa 17. 05. 2005 a 15. 06. 2005, ktorý sa konal na OO PZ vo Vrábľoch a ktorého sa zúčastnila. V priebehu konania si uplatnila ešte nárok na náhradu cestovného za dve cesty osobným motorovým vozidlom k advokátovi JUDr. Gajdošovi do Zlatých Moraviec dňa 16. 09. 2005 a 03. 10. 2005 a za dve cesty k advokátke JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej do Nitry dňa 12. 07. 2005 a 13. 07. 2005, a to vo výške 1.492,80 Sk (49,55 eur). Žalobkyňa v 2./ rade a žalobca v 3./ rade sa taktiež zúčastňovali vyšetrovacích úkonov v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného, na ktoré sa dostavovali spoločne osobným motorovým vozidlom značky VAZ 221112-R, EČ: NR XXX CH, ktoré vozidlo je vlastníctvom B. F., avšak z jeho čestného vyhlásenia vyplýva, že vozidlo na tento účel požičal žalobcovi v 3./ rade. Žalobcovia si vyúčtovali náklady na cestovné osobným motorovým vozidlom za cestu Jelenec - Nitra- Veľký Cetín - Vráble a späť dňa 15. 06. 2005, za cestu Jelenec - Zlaté Moravce a späť dňa 03. 10. 2005, za cestu Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť dňa 20. 12. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, za cestu Jelenec - Zlaté Moravce a späť dňa 04. 04. 2006 a za cestu Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť dňa 25. 04. 2006,

07. 12. 2006, 13. 12. 2006, 16. 11. 2007, v celkovej výške 10.789,90 Sk (358,16 eur). V správe OR PZ Nitra zo dňa 25. 08. 2009 bola potvrdená účasť na úkonoch dňa 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 25. 04. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007. Žalobcovia však doložili do spisu i zápisnicu z výsluchu dňa 15. 06. 2005 na OO PZ Vráble, zápisnicu z výsluchu zo dňa 20. 12. 2005 a potvrdenie OR PZ Nitra o účasti na úkonoch vykonávaných pri objasňovaní trestného činu dňa 07. 12. 2006, ktorých sa tiež zúčastnili. Zároveň predložili súdu doklad zo dňa 13. 07. 2005 o úhrade sumy 1.500,- Sk (49,79 eur) za právne zastúpenie advokátkou JUDr. Evou Rezníčkovou - Hlaváčovou. Uvedený skutkový stav bol právne posúdený podľa ustanovení § 420 ods. 1, § 441, § 442 ods. 1, 3, § 444, § 446 a § 449 Občianskeho zákonníka. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Všeobecná zodpovednosť za škodu spočíva v zavinení škodcu, pričom zavinenie sa podľa zákona predpokladá. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká medzi tým, kto za škodu zodpovedá a poškodeným, záväzkovo právny vzťah, obsahom ktorého je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Skutkovým stavom tak, ako bol zistený v trestnom konaní je súd viazaný, preto súd vychádzal z toho, že žalovaný sa voči žalobcom dopustil protiprávneho konania, opísaného vo výroku trestného rozkazu, za čo bol aj odsúdený. Súd mal za to, že nárok žalobcov na náhradu škody je daný, pretože boli preukázané všetky predpoklady vzniku tohto nároku, keď bolo preukázané protiprávne konanie odporcu, vznik škody i príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním odporcu a vznikom škody. Súd sa v ďalšom konaní zaoberal posúdením opodstatnenosti jednotlivých uplatnených nárokov ako aj správnosťou výpočtu náhrady škody. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody žalobkyne v 1./ rade, z predložených listinných dokladov vyplýva, že bola práceneschopná od 18. 05. 2005 do 11. 06. 2005 a hospitalizovaná v nemocnici v čase od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005. Jej nárok na stratu na zárobku za toto obdobie, ako rozdiel medzi možným dosiahnutým zárobkom pokiaľ by pracovala a vyplatením nemocenským, vyčísleným na 32,53 eur (980,- Sk), súd považoval za opodstatnený, keďže bol riadne zdokladovaný výplatnou listinou a potvrdením zo Sociálnej poisťovne Nitra o výške vyplateného nemocenského. S poukazom na lekársky posudok o bolestnom a závery znaleckého posudku súd rovnako považoval za opodstatnený jej nárok na bolestné, ktoré bolo obodované podľa vyjadrenia znalkyne správne a predstavuje finančnú čiastku 840,47 eur (25.320,- Sk, t.j. 80 x 316,50). Preukázaná bola i úhrada nákladov na hospitalizáciu vo výške 14,94 eur (450,- Sk t.j. 9 x 50,- Sk), žalobkyňou zaplatené administratívne poplatky vo výške 1,33 eur (2 x 20,- Sk) a platby za lieky vo výške 10,91 eur (167,80 + 161 = 328,80 Sk). Rovnako bola preukázaná platba za vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 88,54 eur (2.667,50 Sk). Pokiaľ ide o náklady na cestovné za cesty k vyšetrovacím úkonom súd akceptoval, že žalobkyňa použila svoje osobné motorové vozidlo a považoval za opodstatnené vynaložené náklady na kúpu pohonných hmôt za cesty k výsluchu a ku konfrontácii v dňoch 17. 05. 2005, 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 25. 04. 2006, 07.12.2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007, ktoré boli riadne preukázané, a to správou polície a predložením zápisníc z úkonov. Nepriznal však náhradu za cesty v dňoch 14. 03. 2006, 15. 03. 2006 a 04. 04. 2006, keďže z listinných dokladov vyplýva, že v týchto dňoch žalobkyňa odovzdávala na polícii iba svoje písomné vyjadrenie, čo mohla urobiť aj poštou, prípadne odovzdať v iný najbližší deň, na ktorý bola predvolaná, preto tieto náklady súd vyhodnotil ako neúčelné. Súd nepriznal nárok na základnú náhradu upravenú zák. č. 283/2002 Z. z. a opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 260/2004 Z. z., pretože tento predpis sa vzťahuje na poskytovanie cestovných náhrad za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách, čo nie je tento prípad. Za vecnú škodu v zmysle Občianskeho zákonníka na ktorú má žalobkyňa nárok súd považoval iba vynaložené náklady na nákup pohonných hmôt. Pri vyčíslení týchto nákladov vychádzal z dĺžky cesty Nitra, Dunajská ul. - Vráble v rozsahu 3,5 km + 22 km = 25,5 km a Nitra, Dunajská ul. - Zlaté Moravce v rozsahu 3,5 km + 31 km = 34,5 km, ktorú stanovil na základe správy Veolie Transport Nitra a.s., z ceny pohonných hmôt zistených z oznámenia firmy OMV Slovakia s.r.o. Bratislava a z priemernej spotreby vozidla podľa technického preukazu, ktorá je 9,8 litra na 100 km. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty za cestu Nitra - Vráble a späť dňa 17. 05. 2005 tak činí 6,04 eur (t.j. pôvodne 182,- Sk - spotreba 5 litrov x 36,40 Sk/liter) a dňa 15. 06. 2005 činí 6,24 eur (t.j. pôvodne 188,- Sk - spotreba 5 litrov x 37,60 Sk/liter), za cestu Nitra - Zlaté Moravce a späť dňa 03. 10. 2005 činí 9,20 eur (t.j. pôvodne 277,20 Sk - spotreba 6,76 litra x 41 Sk/liter), dňa 15. 02. 2006 činí 8,68 eur (t.j. pôvodne 261,60 Sk - spotreba 6,79 litra x 38,70 Sk/ liter), dňa 06. 03. 2006 činí 8,68 eur (t.j. pôvodne 261,60 Sk - spotreba 6,76 litra x 38,70 Sk/liter), dňa 25. 04. 2006 činí 9,20 eur (t.j. pôvodne 277,20 Sk - spotreba 6,76 litra x 41 Sk/liter), dňa 07. 12. 2006 činí 8,19 eur (t.j. pôvodne 246,70 Sk - spotreba 6,76 litra x 36,50 Sk/liter), dňa 13. 12. 2006 činí 8,19 eur (t.j. pôvodne 246,70 Sk - spotreba 6,76 litra x 36,50 Sk/liter) a dňa 16. 11. 2007 činí 8,73 eur (t.j. pôvodne 263,- Sk - spotreba 6,76 litra x 38,90 Sk /liter). Žalobkyni v 1./ rade súd priznal i náklady

na PHM za cestu osobným motorovým vozidlom k JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej dňa 13. 07. 2005 v rozsahu 7 km vo výške 0,87 eur (t.j. pôvodne 26,30 Sk - spotreba 0,69 litra x 38,10 Sk/liter) a za cestu k JUDr. Gajdošovi Nitra - Jelenec - Zlaté Moravce a späť dňa 06. 09. 2005 v rozsahu 66 km vo výške 8,80 eur (t.j. pôvodne 265,30 Sk - spotreba 6,47 litra x 41 Sk/liter) a náklady vynaložené za poskytnuté právne služby zo strany advokátov JUDr. Gajdoša vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) a JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej vo výške 1.500,- Sk (49,80 eur), keď z potvrdenia JUDr. Gajdoša je zrejmé, že poskytol právnu službu týkajúcu sa sporu medzi žalobcami a žalovaným, pričom aj náklady za právne poradenstvo JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej v období vyšetrovania protiprávneho konania žalovaného súd vyhodnotil ako súvisiace s touto vecou, pretože žiaden dôkaz zo strany žalovaného o tom, že by išlo o náklady súvisiace s iným sporom, nebol predložený. Súd nepriznal náhradu za PHM za cestu k JUDr. Gajdošovi do Zlatých Moraviec dňa 03. 10. 2005, keď v tento deň sa žalobkyňa zúčastňovala i výsluchu na polícii v Zlatých Moravciach, na ktorý cestovala svojím autom a náklady jej boli priznané za túto cestu. Súd nepriznal ani cestovné náklady za cestu k JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej dňa 12. 07. 2005, keď nebol predložený žiadny doklad o tom, že by žalobkyňa v tento deň u nej bola. V prípade žalobcov v 2./ a v 3./ rade súd považoval nárok na cestovné osobným motorovým vozidlom za opodstatnený, keď dospel k záveru, že sprevádzanie žalobkyne v 2./ rade synom - žalobcom v 3./ rade vzhľadom na jej vek a zdravotný stav bolo potrebné, a preto náklady na cestovné, navýšené o cestu žalobcu v 3. rade pre svoju matku do Veľkého Cetína, považoval za účelne vynaložené. I v tomto prípade však priznal náhradu cestovného iba za cesty k výsluchom a konfrontáciám v dňoch 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 20. 12. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006, 16. 11. 2007 a nepriznal náklady za cestovné dňa 04. 04. 2006, kedy žalobca v 3./ rade iba odniesol svoje písomné vyjadrenie na políciu. Žalobcom v 2./ a v 3./ rade súd priznal cestovné iba vo výške hodnoty pohonných hmôt za vykonané cesty Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Vráble - Zlaté Moravce, a to podľa počtu kilometrov tak, ako bolo oznámené súdu z firmy Veolia Transport, a to v rozsahu Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Vráble 43 km (15 km + 16 km + 12 km), Jelenec - Zlaté Moravce 18 km, Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce 78 km (15 km + 16 km + 16 km + 31 km) a ceny pohonných hmôt oznámených z firmy OMV Slovakia s.r.o. Bratislava, pričom nepriznal základnú náhradu za použitie vozidla z rovnakých dôvodov ako v prípade žalobkyne v 1./ rade. Navyše toto vozidlo nebolo vlastníctvom žalobcov v 2./ a v 3./ rade, takže jeho použitím im ani nemohla vzniknúť škoda. Priemerná spotreba vozidla podľa technického preukazu je 7,76 litra na 100 km. Žalobcom v 2./ a 3./ rade, ktorí sa podieľali na úhrade nákladov spoločne, tak priznal náhradu za cestu dňa 15. 06. 2005 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Vráble a späť (86 km) vo výške 8,33 eur (t.j. pôvodne 250,90 Sk - spotreba 6,67 litra x 37,60 Sk/liter), dňa 03. 10. 2005 Jelenec - Zlaté Moravce a späť (36 km) vo výške 3,79 eur (t.j. pôvodne 114,40 Sk - spotreba 2,79 litra x 41 Sk/liter), dňa 20. 12. 2005 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 15,58 eur (t.j. pôvodne 469,50 Sk - spotreba 12,10 litra x 38,80 Sk/liter), dňa 15. 02. 2006 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 15,54 eur (t.j. pôvodne 468,30 Sk - spotreba 12,10 litra x 38,70 Sk/liter), dňa 06. 03. 2006 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 15,54 eur (t.j. pôvodne 468,30 Sk - spotreba 12,10 litra x 38,70 Sk/liter), dňa 25. 04. 2006 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 16,46 eur (t.j. pôvodne 496,10 Sk - spotreba 12,10 litra x 41 Sk/liter), dňa 07. 12. 2006 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 14,66 eur (t.j. pôvodne 441,65 Sk - spotreba 12,10 litra x 36,50 Sk/liter), dňa 13. 12. 2006 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 14,66 eur (t.j. pôvodne 441,65 Sk - spotreba 12,10 litra x 36,50 Sk/liter) a dňa 16. 11. 2007 Jelenec - Nitra - Veľký Cetín - Nitra - Zlaté Moravce a späť (156 km) vo výške 15,62 eur (t.j. pôvodne 470,70 Sk - spotreba 12,10 litra x 38,90 Sk/liter). Žalobcom v 2./ a 3./ rade súd nepriznal náhradu za právne služby JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej, keď z dokladu o úhrade 1.500,- Sk zo dňa 13. 07. 2005 vyplýva, že išlo o platbu za právne zastúpenie, pričom v tejto súvislosti JUDr. Rezníčkovou - Hlaváčovou zastúpení neboli. Vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania a na preukázaný skutkový stav, súd dospel k záveru, že žalobcovia s poukazom na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka majú nárok na náhradu škody, a to na bolestné, náklady súvisiace s liečením žalobkyne a náhradu majetkovej ujmy spočívajúcej v zmenšení ich majetkového stavu v dôsledku potreby vynaloženia určitých finančných nákladov. Žalobkyni v 1./ rade tak priznal náhradu škody vo výške 1.154,54 eur, pozostávajúcu z náhrady bolestného vo výške 840,47 eur (25.320,- Sk), straty na zárobku vo výške 32,53 eur (980,- Sk) a vecnú škodu za náklady na cestovné vo výške 82,84 eur (2.495,60 Sk), za vyhotovenie lekárskeho posudku vo výške 88,54 eur (2.667,50 Sk), za vyplatenie úhrady za hospitalizáciu vo výške 14,94 eur (450,-Sk), za vyplatené administratívne poplatky vo výške 1,33 eur (40,- Sk), za lieky vo výške 10,91 eur (329,- Sk) a za poskytnuté právne služby vo výške 82,98 eur (2.500,- Sk). Žalobcom v 2./ a 3./ rade priznal náhradu škody vo výške 120,20 eur (3.621,50 Sk) za cestovné náklady. Súd v súlade s § 517 ods. 2 OSP a vl. nar. 87/1995 Z. z. priznal i

úroky z omeškania od 20. 05. 2008 do zaplatenia vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania, t.j. 8,5 % ročne z dlžnej sumy, keďže žalovaný sa dostal do omeškania po márnom uplynutí lehoty na plnenie stanovenej v pokuse o zmier zo dňa 13. 05. 2008. Vo zvyšnej časti návrh ako neopodstatnený zamietol.

4. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia v 1./ až 3./ rade proti zamietajúcej časti výroku a žalovaný podal odvolanie proti výroku rozsudku, ktorým súd návrhu žalobcov vyhovel.

5. Žalobkyňa v 1.rade nesúhlasila s tým, že jej súd nepriznal náklady na cestovné za cesty k vyšetrovacím úkonom dňa 14. 03. 2006, 15. 03. 2006 a 04. 04. 2006, pretože v uvedených dňoch nedoručovala na OR PZ v Nitre, odbor skráteného vyšetrovania Nitra, pracovisko Zlaté Moravce len podania, ale zároveň nazerala do vyšetrovacieho spisu, o čom svedčí aj doklad - Podanie správy - zaslanie, ORP-1378/3-OSV-NR-2005 Šk, t. j. vykonávala ako poškodená procesný úkon. Taktiež nesúhlasila s tým, že jej súd nepriznal aj náhradu cestovného za cestu do Zlatých Moraviec k advokátovi JUDr. Gajdošovi dňa 03. 10. 2005, nakoľko výsluch sa konal dňa 03. 10. 2005 o 8.00 hod. a porada v advokátskej kancelárii JUDr. Gajdoša sa konala v rovnaký deň, ale až vo večerných hodinách, preto musela absolvovať cestu do Zlatých Moraviec dvakrát. Namietala tiež, že jej súd nepriznal náhradu cestovného za cestu k JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej dňa 12. 07. 2005, kedy bola u tejto advokátky a objednala si právnu službu - napísanie sťažnosti, avšak vzhľadom na nie jednoduchú právnu službu nemohla byť sťažnosť v rovnaký deň aj napísaná a odovzdaná, preto si ju prevzala až dňa 13. 07. 2005, o čom svedčí aj príjmový pokladničný doklad z uvedeného dňa.

6. Žalobcovia v 2. a v 3.rade nesúhlasili so zamietnutím žaloby v časti predstavujúcej náhradu škody vo výške 287,75 eur, keď súd nepriznal náklady na cestovné za cestu uskutočnenú dňa 04. 04. 2006, pričom v uvedený deň nedoručoval na OR PZ v Nitre, odbor skráteného vyšetrovania Nitra, pracovisko Zlaté Moravce len podania, ale zároveň nazeral do vyšetrovacieho spisu, o čom svedčí aj doklad - Podanie správy - zaslanie, ORP-1378/3-OSV-NR-2005 Šk, t. j. vykonával ako poškodený procesný úkon. Nesúhlasili ani s tým, že súd im nepriznal náhradu za právne služby poskytnuté advokátkou JUDr. Rezníčkovou - Hlaváčovou, keď neprihliadol na príjmový pokladničný doklad založený v spise spolu s listinou - Sťažnosť zo dňa 12. 07. 2005, ktorá bola vyhotovená advokátkou a za ktorú zaplatil sumu 1.500,- Sk (49,79 eur). Taktiež žalobcovia namietali, že im nebola priznaná náhrada škody za amortizáciu vozidla vo výške 6,20 Sk (0,20 eur), keďže aj táto zložka cestovného predstavuje majetkovú ujmu tak pre žalobkyňu v 1./ rade ako vlastníčku používaného motorového vozidla, ako aj pre žalobcov v 2./ a 3./ rade, ktorí používali motorové vozidlo tretej osoby na základe dohody o užívaní vozidla.

7. Žalovaný v odvolaní ohľadom všetkých žalobcami uplatnených nárokov vzniesol námietku premlčania, pretože skutok, o ktorý žalobcovia opierajú svoje nároky na náhradu škody sa stal 14. 05. 2005, žaloba bola podaná 16. 05. 2008, teda po troch rokoch. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 106 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Uvedené sa týka aj neskôr predložených zmien žalobného návrhu, ktoré boli podané až 24. 03. 2010, respektíve 08. 07. 2010, keď škodové nároky, ktoré žalobcovia dodatočne uplatnili, im mali vzniknúť ešte 12. 07. 2005 a 13. 07. 2005 u žalobkyne v 1./ rade, respektíve v rovnaký deň 13. 07. 2005 aj u žalobcov v 2./ a 3./ rade. V tomto zmysle sa žalobcovia dozvedeli o škode a o tom, kto ju im mal spôsobiť v priebehu roku 2005, resp. 2006, to znamená, že k premlčaniu ich nárokov došlo najneskôr v priebehu rokov 2007 a 2008.

8. Bez ohľadu na vznesenie námietky premlčania k jednotlivým uplatneným položkám, žalovaný namietal aj to, že sa súd spochybnením nárokov žalobcov z jeho strany v rozhodnutí nezaoberal, hoci opakovane namietal aj neurčitosť, neúčelnosť, resp. nepreskúmateľnosť a neodôvodnenosť týchto nárokov, predovšetkým namietal charakter odmeny advokátom, ktorý sa javí ako zmluvná odmena a ktorú súd bez ďalšieho priznal bez toho, aby sa zaoberal obsahom právnej pomoci, bez ktorej nevie určiť účelnosť, primeranosť a odôvodnenosť. Z dokladov, ktoré žalobcovia ohľadne tohto nároku predložili súdu, nevyplýva, že išlo o predmetnú trestnú vec žalovaného, teda neuniesli dôkazné bremeno a škodový nárok im nemal byť priznaný. Žalovaný ďalej namietal účelnosť a nepreukázateľnosť nárokov na náhradu cestovných výdavkov uplatnených žalobcami, keď ich neoprávnenosť, respektíve neúčelnosť preukazujú najmä skutočnosti, že zo správy obce Veľký Cetín vyplýva, že žalobkyňa v 1./ rade sa nezdržiava v Nitre, odkiaľ uplatňovala cestovné, ale u svojej matky vo Veľkom Cetíne, ako tomu nasvedčuje i to, že jej ošetrujúca lekárka má ambulanciu vo Veľkom Cetíne; zásielky doručované do

Nitry preberá v posledných dňoch odberných lehôt, trestné oznámenie bolo podané dňa 17. 05. 2005 (utorok) vo Vrábľoch o 21.00 hod. a nie v Nitre. Zo správy obce Veľký Cetín vyplýva, že žalobca v 3./ rade sa nezdržiava v Jelenci, odkiaľ uplatňoval cestovné, ale vo Vrábľoch a tomu nasvedčuje aj to, že zásielky doručované do Jelenca preberá v posledných dňoch odberných lehôt. Je teda minimálne pochybné, či sa žalobcami uplatnené cesty a cestovné výdavky v skutočnosti v takom rozsahu uskutočnili. Ohľadom účasti na vyšetrovacích úkonoch poukázal na ustanovenie § 97 Trestného poriadku, pričom náklady spojené s podaním výpovede žalobcov nevznikli v dôsledku protiprávneho konania žalovaného, ale v súvislosti s plnením zákonnej povinnosti žalobcov, čím je vylúčená zodpovednosť žalovaného za tieto nároky. Žalobcovia mali možnosť po každom vyšetrovacom úkone, kde podávali výpoveď ako svedkovia, žiadať aj svedočné, a to vrátane cestovných náhrad a ak to nežiadali, tento ich nárok im zanikol a nie je možné ho prenášať na žalovaného. V dňoch 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007 sa úkonov zúčastnili vždy všetci žalobcovia, takže nebol dôvod na cestovanie dvoma dopravnými prostriedkami osobitne. Na viaceré úkony sa žalobkyňa v 1./ rade dostavila bez predvolania a súd sa nezaoberal obsahom jej výpovede z hľadiska uvedenia skutočností, ktoré mohli alebo nemohli mať vplyv na objasnenie skutku. Keďže žalobca v 3./ rade nebol priamym účastníkom skutku, ktorý bol žalovanému kladený za vinu a ktorý mal byť podkladom pre uplatnené škodové nároky je otázna účelnosť jeho účasti na vyšetrovacích úkonoch, teda aj oprávnenosť cestovných nákladov ním uplatnených. Súd neskúmal či bolo potrebné a účelné požičiavať si motorové vozidlo od tretej osoby. Ďalej uviedol, že podľa jeho názoru zo strany žalobcov ide o zneužívanie trestného rozkazu na to, čomu sa práve žalovaný tým, že nepodal odpor, chcel vyhnúť, a to zbytočnému súdeniu sa a zvyšovaniu nákladov s tým spojených. Namietal priznanie nároku žalobkyne v 1./ rade na náhradu poplatkov 50,- Sk za každý deň strávený v nemocnici, keď podľa jeho názoru hospitalizáciou v nemocnici ušetrila, lebo doma by bola minula viac. Celý skutok, na podklade ktorého sa žalobcovia domáhajú náhrady škodových nárokov, ako aj samotné nároky vyvolávajú skôr dojem zinscenovania a sú podľa jeho názoru vo väčšej časti fiktívne, účelovo navyšované a predstavujú zneužívanie práva, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Aj keď je súd nepochybne viazaný trestným rozhodnutím, ktorým bol žalovaný uznaný vinným, podľa jeho názoru bolo potrebné zaoberať sa aj okolnosťami predmetného skutku a na podklade toho pristúpiť aj k hodnoteniu ďalších výpovedí žalobcov, v ktorých sú viaceré rozpory. Žalovaný nesúhlasil ani so závermi vykonaného znaleckého dokazovania, keď znalkyňa vôbec nekvantifikovala podiel predchádzajúcich zdravotných ťažkostí žalobkyne v 1./ rade na jej stave po predmetnom skutku. V lekárskych správach bol konštatovaný zdravotný stav žalobkyne v 1./ rade, že ide o "vredovú chorobu dvanástorníka, t. č. pravdepodobne zhoršená situačnou neurózou“, pričom vzhľadom na správu MUDr. Serečinovej žalobkyňa v 1./ rade mala zdravotné problémy aj pred predmetným skutkom, takže v dôsledku neho mohlo prísť len k ich zhoršeniu a nie spôsobeniu. Namietal aj znalkyňou odobrené ohodnotenie zdravotného stavu žalobkyne v 1./ rade s diagnózou prederavenia/ pretrhnutia žalúdka, a to najmä s poukazom na to, že žalovaný vredovú chorobu žalúdka žalobkyni v 1./ rade nespôsobil, no mohol iba zhoršiť jej stav. Namietal nevykonanie žalovaným navrhovaného znaleckého dokazovania z odboru psychiatria, resp. psychológia, a to ohľadom adekvátnosti prežívania situácií žalobkyňou, resp. odôvodnenosti a objektivizácie jej zdravotných ťažkostí a dĺžky trvania jej PN. Vzhľadom na uvedené, keďže došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci potrebnému pre rozhodnutie žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil.

9. Žalobcovia v 1./ až 3./ rade vo vyjadrení k odvolaniu poukázali na to, že v trestnom konaní, v ktorom bol žalovaný právoplatne odsúdený za skutok, ktorý sa stal 14. 05. 2005, nebolo preukázané žiadne spolu zavinenie žalobkyne v 1./ rade a ani žalovaný vo vyjadrení k pokusu o zmier nenamietal, že by bola škoda spôsobená aj zavinením žalobkyne. Nakoľko žalovaný bol za skutok právoplatne odsúdený, rozhodnutie v trestnom konaní je pre občianskoprávne konanie záväzné. Žalobcovia v 1./ až 3./ rade si v konaní o náhradu škody uplatňovali len dôvodné nároky, ktorých existenciu preukázali pred súdom prvého stupňa. V konaní preukázali, že nemohli vykonať cesty súvisiace s prípravným konaním spoločne, keďže každý z nich býval na inej adrese a každý bol predvolaný na inú hodinu; tiež nemohli využiť hromadnú dopravu, pretože zdravotný stav žalobkyne v 2./ rade vyžadoval sprevádzanie inou osobou, o čom bol predložený súdu lekársky nález. Pokiaľ ide o náklady za právne služby poskytnuté JUDr. Evou Rezníčkovou - Hlaváčovou a JUDr. Jozefom Gajdošom, súviseli s podaním sťažností žalobcov proti uzneseniu Okresného riaditeľstva PZ Nitra a popreli, že by už v tom čase mali množstvo sporov, keďže tieto začali až následne. K pochybnostiam ohľadne znaleckého dokazovania uviedli, že súd prvej inštancie okrem znaleckého posudku vykonal aj dôkaz výsluchom samotnej znalkyne, ktorá na pojednávaní uviedla, že pre zodpovedanie otázok súdu nebolo potrebné osobné vyšetrovanie žalobkyne

v 1./ rade, keďže bola hospitalizovaná a z hospitalizácie bola predložená lekárska správa. Znalkyňa vo svojej výpovedi potvrdila že zhoršený zdravotný stav žalobkyne v 1./ rade bol priamo vyvolaný stresovou situáciou, ako aj správnosť obodovania bolestného žalobkyne v 1./ rade a primeranosť dĺžky jej práceneschopnosti. K námietke premlčania poznamenali, že žaloba bola podaná súdu faxom dňa 14. 05. 2008 a následne osobne do podateľne dňa 16. 05. 2008. Poukázali aj na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo 1089/2006, vzťahujúci sa k okamihu začatia plynutia premlčacej doby s tým, že v prípade nároku na odškodnenie bolesti poškodeného sa poškodený dozvie o škode v čase, keď možno vykonať bodové ohodnotenie bolesti. K námietke ohľadne charakteru odmeny za právne služby poskytnuté advokátmi poznamenali, že im nemožno upierať právo, aby jednotlivo využili služby advokáta a dohodli si aj inú ako základnú sadzbu tarifnej odmeny, pričom zníženie odmeny, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní viacerých osôb, sa vzťahuje len k tarifnej odmene. K spochybneniu nároku žalobkyne na preplatenie úhrady za služby počas jej hospitalizácie, žalobkyňa uviedla, že počas hospitalizácie jej preukázateľne vznikli náklady za stravovanie a pobyt na lôžku počas poskytovania ústavnej starostlivosti podľa zákona č. 577/2004 Z. z., za každý deň ústavnej starostlivosti vo výške 50,- Sk (1,66 eur), takže nie je dôvod skúmať, či uvedená suma je obvyklým denným nákladom. Vzhľadom na uvedené žalobcovia považujú odvolanie žalovaného za účelovú obranu, aby nebol zaviazaný platiť žalobcom náhradu škody, ktorá vznikla v súvislosti s jeho protiprávnym konaním. Žalobcovia si v tomto konaní uplatnili nároky, ktoré predstavujú ich skutočnú škodu a teda ujmu, ktorá vznikla v ich majetkovej sfére a bola v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného. Žalobcovia nemajú záujem obohatiť sa na úkor žalovaného a navrhli, aby odvolací súd správne a spravodlivo rozhodol o nimi uplatnenom nároku.

10. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 5Co/290/2012-620 zo dňa 19.03.2014 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, okrem výroku o zastavení konania, v ktorej časti je už rozsudok právoplatný, zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia nedostatočne vysporiadal so všetkými uplatnenými nárokmi žalobcov v 1./ až 3./ rade, nevysporiadal sa ani s námietkami žalovaného, ktorý spochybňoval uplatnené nároky žalobcov, pričom rozhodnutie v časti nepriznania nárokov žalobcov odôvodnil nepresvedčivo. Súd prvého stupňa napriek nespornej snahe o spravodlivé a zákonné rozhodnutie podrobnejšie svoje rozhodnutie neodôvodnil tak, aby zodpovedalo ustanoveniu § 157 ods. 2 OSP. Odvolací súd tiež poukázal na viazanosť súdu rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt s tým, že je viazaný výrokom trestného rozsudku, pričom ak bol žalovaný v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdený za skutok, ktorý je opísaný vo výrokovej časti rozhodnutia o konkrétnom konaní páchateľa vrátane opisu zranení, ktoré svojím konaním spôsobil poškodenému, majú súdy v občianskoprávnom konaní vychádzať z celého výroku o vine, teda nielen z jeho právnej, ale aj zo skutkovej časti. Konkrétne zranenia, ktoré poškodený utrpel v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, sú podrobne opísané vo výrokovej časti odsudzujúceho trestného rozhodnutia a v občianskoprávnom konaní je súd viazaný výrokom o vzniku konkrétnej ujmy na zdraví poškodeného spôsobenej v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Rozhodnutím v trestnom konaní je tak pre následné občianskoprávne konanie záväzne rozhodnuté aký skutok sa stal, kto ho spáchal, ako aj to, aká ujma na zdraví bola týmto skutkom poškodenému spôsobená, teda aj príčinná súvislosť medzi konaním páchateľa a ujmou spočívajúcou v ublížení na zdraví.

11.V ďalšej časti odôvodnenia sa odvolací súd zaoberal inštitútom premlčania podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej, pričom na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Právo vzniesť námietku premlčania možno uplatniť kedykoľvek v priebehu súdneho konania až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, teda aj v rámci odvolacieho konania. Odvolací súd však môže považovať námietku premlčania za dôvodnú len vtedy, ak mu to umožňujú skutkové tvrdenia a dôkazy uplatnené pred súdom prvého stupňa, lebo len tak môže v tomto štádiu najavo zistené rozhodné skutočnosti posúdiť z pohľadu hmotnoprávnej úpravy premlčania a prijať záver o premlčaní žalobou uplatneného nároku. V preskúmavanej veci odvolací súd dospel k záveru, že sa oprávnenosťou žalovaným vznesenej námietky premlčania nemohol zaoberať až v odvolacom konaní, pretože posúdenie, či došlo k premlčaniu práva žalobcov v 1./ až 3./ rade na náhradu škody vyžaduje skutkové zistenia o tom, či a kedy sa poškodení žalobcovia v 1./ až 3./ rade dozvedeli o škode, teda kedy zistili skutkové okolnosti, z ktorých by mohli vyvodiť vznik škody a aspoň orientačne uviesť jej rozsah tak, aby bolo možné určiť približne výšku škody a kedy získali vedomosti, na základe ktorých by mohli urobiť záver o možnej zodpovednosti žalovaného. Odvolací súd nemal

teda dostatok údajov rozhodujúcich pre posúdenie počiatku dvojročnej subjektívnej premlčacej doby, pretože ide výslovne o skutkovú otázku, opierajúcu sa o vznik žalovaného nároku a najmä o beh času vo vzťahu k premlčacej dobe a jej márnemu uplynutiu pred uplatnením práva na súde. Pretože tomuto občianskoprávnemu konaniu o náhradu škody predchádzalo adhézne konanie, bude treba v priebehu ďalšieho konania posúdiť, či nárok na náhradu škody žalobcov v 1./ až 3./ rade riadne uplatnili v trestnom konaní a či v adhéznom konaní riadne pokračovali. Ak súd zistí, že poškodení si v trestnom konaní nárok na náhradu škody spôsobenej im trestným činom žalovaného riadne uplatnili v trestnom konaní a v tomto konaní riadne pokračovali, premlčacia doba sa zastaví a v priebehu trestného konania neplynie. Po skončení trestného stíhania, v ktorom nedošlo k uloženiu povinnosti nahradiť uplatnenú škodu a poškodení boli vyrozumení o skončení stíhania, plynutie premlčacej doby pokračuje (pozri aj R 31/1974 a R 22/1979). Odvolací súd aj z uvedených dôvodov musel napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, pričom nariadil súdu prvej inštancie zaoberať sa vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, ako aj námietkami strán konania v ich odvolaní a potom opätovne rozhodnúť a rozhodnutie aj náležite odôvodniť.

12. Po vrátení spisu z odvolacieho súdu na ďalšie konanie sa súd prvej inštancie riadil závermi rozhodnutia a právnym názorom odvolacieho súdu a vec opätovne prejednal, pričom v naznačenom smere doplnil aj dokazovanie.

13. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že nárok na náhradu škody, ktorý je predmetom konania, si žalobcovia uplatnili včas a nepovažuje ho za premlčaný. Žalobkyňa v 1.rade sa pri výsluchu na polícii dňa 03.10.2005 pripojila k trestnému konaniu a uplatnila si nárok na náhradu škody v plnej výške, pričom v tom čase ju ešte nevyčíslila. Vyčíslila ju až v sťažnosti na postup policajta, ktorá bola podaná na Okresnú prokuratúru v Nitre dňa 20.02.2008, kde škodu vyčíslila na 611.000,- Sk. Jednotlivé nároky nešpecifikovala, uplatnila si nárok na náhradu škody celkovo v uvedenej výške. Bližšie potom špecifikovala nárok na bolestné až po obodovaní v lekárskom posudku vyhotovenom dňa 12.05.2008 a týmto okamihom zistila rozsah škody, ktorý jej bol známy až po obdržaní lekárskeho posudku. Pokiaľ ide o osobu škodcu, tak tento bol známy až na základe právoplatného trestného rozkazu t.j. dňa 17.04.2008, pričom vedomosť o osobe škodcu bola spoľahlivo zistená až v trestnom konaní, avšak nie skôr ako bolo vznesené obvinenie voči žalovanému, čo sa stalo vydaním uznesenia zo dňa 29.11.2006, odkedy mohla začať plynúť subjektívna premlčacia doba. Žalobkyňa v 2.rade si uplatnila nárok na náhradu škody dňa 13.12.2006 pri výsluchu a to v celkovej výške 509.574,50 Sk, bližšie však nešpecifikovala z čoho táto škoda pozostáva. Žalobca v 3.rade si uplatnil nárok na náhradu škody dňa 03.10.2005 pri výsluchu s tým, že si uplatnil nárok na náhradu škody v plnej výške, pričom v tom čase škoda nebola vyčíslená. Vyčíslil ju až v sťažnosti adresovanej Okresnej prokuratúre v Nitre dňa 20.02.2008, pričom v tejto sťažnosti si uplatnil škodu vo výške 550.000,- Sk bez bližšej špecifikácie. Vzhľadom na uvedené má za to, že zo strany žalobcov bol nárok na náhradu škody v rámci trestného konania uplatnený riadne a včas, preto premlčacia lehota spočívala a nároky, ktoré si uplatnili v rámci občianskoprávneho konania, na ktoré boli odkázaní aj trestným rozkazom, boli uplatnené včas. Nepovažuje za podstatné, že pri uplatnení nároku na náhradu škody tento nebol bližšie špecifikovaný. Pre riadne uplatnenie nároku na náhradu škody postačuje ak je uvedená aspoň minimálna výška. Poukázala na to, že trestné konanie bolo ukončené vydaním trestného rozkazu, teda v skrátenej forme a keďže žalobcovia nemali ani priestor, aby mohli nárok na náhradu škody bližšie špecifikovať v rámci trestného rozkazu, boli odkázaní na občianskoprávne konanie, čo aj urobili ihneď ako trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť v apríli 2008. Pokiaľ ide o nároky na náhradu škody z titulu platieb za právne služby a z titulu nároku na náhradu cestovného k úkonom trestného konania, tak tieto si mohli uplatniť až potom, ako zistili, kto za škodu zodpovedá a aj za aký skutok je odsúdený. Keďže kumulatívne nebola splnená podmienka vedomosti o škodcovi a výške škody potrebná k tomu, aby mohla začať plynúť premlčacia lehota a žalobcovia nadobudli vedomosť o škodcovi i o výške škody až po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu, nie sú ich nároky premlčané. Vzhľadom na uvedené žiadala, aby súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobkyni v 1.rade nárok na náhradu škody v sume 1.376,20 eur a žalobcom v 2. a 3.rade spolu v sume 407,94 eur. Ďalej uviedla, že pokiaľ ide o nároky žalobcov uplatňované ako majetková škoda v súvislosti s vykonávaním procesných úkonov, tieto nevykonávali ako svedkovia, ale v trestnom konaní vystupovali ako poškodení a teda nemohli si uplatňovať nárok na svedočné. Pre prípad, že by súd žalobou uplatnené nároky nepriznal v rozsahu v akom boli žalobcami uplatnené, žiadala, aby z dôvodov hodných osobitného zreteľa podľa § 257 CSP náhradu trov konania žalovanému súd nepriznal. Žalovaný sa dopustil trestného činu a teda zavinil vznik škody na strane žalobcov a za spáchaný skutok zodpovedal, pričom boli splnené všetky zákonné

predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu. Priznanie trov konania žalovanému by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

14. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní poukázal na dôvody odvolania, ktoré vo veci podal. Nakoľko v rámci odvolacieho konania namietal premlčanie všetkých žalobcami uplatnených nárokov je potrebné najskôr vyriešiť otázku, či uplatnené nároky žalobcov sú premlčané. Premlčacia lehota na uplatnenie nároku na náhradu škody je dvojročná a začína plynúť od vtedy, ako sa poškodený dozvie o škode a o tom kto za ňu zodpovedá. Žalobcovia za dozvedeli o škode a kto za ňu zodpovedá vlastne dňom skutku t.j. 14.05.2005, pričom na zistenie osoby škodcu nemusí byť konkrétna osoba obvinená, stíhaná a aj právoplatne odsúdená a preto subjektívna premlčacia lehota nepochybne nezačala žalobcom plynúť po nadobudnutí právoplatnosti trestného rozkazu resp. až vznesením obvinenia. Nie však vo vzťahu k všetkým nárokom začala premlčacia lehota plynúť od 14.05.2005. V prípade nárokov žalobkyne v 1.rade začala premlčacia lehota na uplatnenie nákladov na hospitalizáciu, nároku na ušlý zárobok a nákladov na cestovné za účasť pri vyšetrovacích úkonov od neskoršieho termínu, ale aj tak neboli uplatnené v rámci premlčacej lehoty, ale až po jej uplynutí, keď žalobcovia podali žalobu na súd až dňa 13.05.2008. Aj v prípade žalobcov v 2.a 3.rade, ktorí si uplatnili nárok na cestovné k vyšetrovacím úkonom a náklady za právnu pomoc advokáta, boli uplatnené až po uplynutí premlčacej lehoty a to najmä tie nároky, ktoré vznikli v období dlhšom ako 2 roky pred termínom podania žaloby. Na doplnenie uviedol, že namieta premlčanie nákladov na lekársky posudok o vyčíslení bolestného a aj samotné bolestné, pretože posudok bol vypracovaný až 12.05.2008, teda už po uplynutí subjektívnej 2 ročnej premlčacej lehoty, bežiacej odo dňa skutku, hoci výšku škody v tomto smere mohla žalobkyňa zistiť skôr a to ešte v rámci plynutia premlčacej doby. Aj výšku škody z titulu straty na zárobku mohla zistiť skôr, pričom v tomto smere je potrebné vychádzať z prepúšťacej správy z nemocnice, ktorá je zo dňa 02.06.2005. Jedine v prípade ak by si žalobcovia riadne a však uplatnili nárok na náhradu škody v rámci trestného konania a riadne v ňom pokračovali, tak sa premlčacia doba prerušuje a v takom prípade by nároky premlčané neboli, avšak žalobcovia si svoje nároky neuplatnili v rámci trestného konania riadne a včas. Žalobcovia v rámci trestného konania nárok na náhradu škody nešpecifikovali, resp. si uplatňovali nešpecifické až fantazijné sumy. Keďže v rámci trestného konania nedošlo k riadnemu uplatneniu nároku na náhradu škody a uplatnili si ich až v rámci občianskoprávneho konania, považuje ich nárok vo vzťahu ku všetkým položkám za premlčaný, resp. za zaniknutý. Ďalej poukázal i na ustanovenie § 46 ods.3 Trestného poriadku, podľa ktorého si poškodený môže nárok na náhradu škody uplatniť tak, aby bolo zrejmé v akej výške a z akého dôvodu, pričom žalobcovia tak nekonali a nárok na náhradu škody si uplatnili spôsobom, z ktorého nie je zrejmý ani dôvod a ani výška, pričom výška škody, ktorú si uplatňovali v rámci trestného konania a výška škody, ktorú si uplatňovali v rámci občianskoprávneho konania sa diametrálne odlišuje. Pokiaľ by si žalobcovia nárok na náhradu škody uplatnili riadne a včas, potom o ich nároku mohlo byť rozhodnuté v trestnom konaní a náhrada škody im mohla byť priznaná v trestnom rozkaze. Súd však práve preto, že si nárok na náhradu škody neuplatnili riadne ich s nárokom na náhradu škody odkázal na občianskoprávne konanie. Ďalej namietal, že nie je pravda, že žalobkyňa sa o výške škody z titulu bolestného dozvedela až v roku 2008, kedy bol vyhotovený lekársky posudok a bol aj ustálený zdravotný stav žalobkyne, pretože bolestné bolo priznané žalobkyni za obdobie kedy bola hospitalizovaná resp. práceneschopná, čo bolo v roku 2005 a teda už v tomto období mohla zistiť aj výšku nároku a v rámci trestného konania si mohla aj tento nárok riadne uplatniť. K nároku žalobcov na náhradu z titulu nákladov na cestovné uviedol, že za túto škodu nezodpovedá žalovaný, pretože žalobcovia, ktorí cestovali k úkonom trestného konania a boli v pozícii svedkov, mali nárok na svedočné, ktoré si mohli uplatniť do troch dní od vykonania úkonu, čo žalobcovia nevyužili a tým pádom im tento nárok zanikol. Taktiež nepovažuje za opodstatnený nárok žalobkyne na náklady hospitalizácie a náklady na kúpu liekov aj pokiaľ by tento nárok premlčaný nebol, pretože žalovaný uvedený následok nespôsobil. Žalobkyňa už pred skutkom trpela ochorením - chronický zápal dvanástorníka, čiže je zrejmé, že túto chorobu žalovaný nemohol spôsobiť a nenesie za neho zodpovednosť a takisto ani za potrebu užívania liekov, ktoré žalobkyňa i tak užívala. Navyše doplatok za lieky vo výške 10,91 eur (328,80 Sk), poplatok v čiastke 1,33 eur (40 Sk) a náklady za hospitalizáciu v čiastke 14,94 eur (450 Sk) nijako nepreukázala. Pokiaľ ide o všetky jednotlivé nároky, ktoré si uplatňovali žalobcovia v tomto konaní, tak naozaj všetky mohli byť uplatnené už v rámci trestného konania, teda v roku 2005, najneskôr však do ukončenia vyšetrovania v roku 2006. Ak tak žalobcovia neurobili, tak ich nároky sú premlčané, pretože počas trvania trestného konania sa premlčacia lehota nezastavila. Vzhľadom na premlčanie nárokov žalobcov uplatnených žalobou žiadal, aby súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

15. Žalobkyňa v 1.rade na pojednávaní uviedla, že pri uplatnení nároku na náhradu škody v trestnom konaní, ktorú vyčíslila na 611.000,- Sk, vychádzala z jednotlivých položiek a to z nákladov na hospitalizáciu, z ušlej mzdy, nákladov na lieky, cestovné k vyšetrovacím úkonom, náklady za poskytnutie právnej pomoci advokátky a zahrnula tam aj nárok na nemajetkovú ujmu, preto bola tá suma taká vysoká . Bolestné tam uplatnené ešte nebolo, lebo v tom čase nemala lekársky posudok.

16. Žalobca v 3.rade na pojednávaní uviedol, že pri uplatnení nároku na náhradu škody v trestnom konaní, ktorú vyčíslil na 550.000,- Sk vychádzal z jednotlivých položiek a to z nákladov na cestovné, nákladov na právnu pomoc JUDr. Gajdoša a JUDr. Rezníčkovej-Hlaváčovej a tiež tam zahrnul nárok na nemajetkovú ujmu, keďže zvažoval aj uplatnenie tohto nároku, avšak neskôr od nároku na nemajetkovú ujmu ustúpil.

17. Súd sa v rámci dokazovania opätovne oboznámil s pôvodne vykonanými a aj doplnenými listinnými dôkazmi a to s lekárskym nálezom zo dňa 18.05.2005, potvrdením o peňažných dávkach vyplatených sociálnej poisťovni zo dňa 13.05.2008, fotokópiou dovolenkového lístka zo dňa 16.05.2005 a 13.06.2005, trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č.k. 21T/26/2008-187 zo dňa 01.04.2008, lekárskym posudkom o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 12.05.2008, výdavkovým pokladničným dokladom č. 21, výplatnými listami za apríl, máj, jún 2005, špecifikáciou hotových výdavkov z titulu cestovného žalobkyne v 1. rade, technickým preukazom motorového vozidla, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 13.07.2005, potvrdenkou č. 49909 zo dňa 03.10.2005, vyúčtovaním vyhotovenia posudku o bolestnom spolu s potvrdením o zaplatení dňa 15.05.2008, príjmovým pokladničným dokladom č. P 28301871 zo dňa 15.5.2008, špecifikáciou hotových výdavkov z titulu cestovného žalobcov v 2. a v 3. rade, technickým preukazom, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 13.07.2005, pokusom o zmier zo dňa 13.05.2008, potvrdením účasti na výsluchoch a konfrontácii B. Q. z OR PZ Nitra, odbor skráteného vyšetrovania Zlaté Moravce zo dňa 02.12.2008, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 03.10.2005, žiadosťou B. Q. o vypočutie G. S. zo dňa 03.04.2006, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného B. Q. (pokračovanie) zo dňa 06.03.2006, úradným záznamom OR PZ Nitra o podaní vysvetlenia B. Q. zo dňa 15.06.2005, potvrdením účasti na výsluchu a konfrontácii Q. Q. z OR PZ Nitra, odbor skráteného vyšetrovania Zlaté Moravce zo dňa 02.12.2008, úradným záznamom OR PZ Nitra o podaní vysvetlenia Q. Q. zo dňa 15.06.2005, výmenným listom - poukazom na odborné vyšetrenie zo dňa 15.06.2005, potvrdenkou č. H0001552 zo dňa 13.06.2005, pokladničným dokladom o úhrade liekov zo dňa 13.06.2005, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 20.12.2005, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného Q. Q. zo dňa 13.12.2006, potvrdením o účasti na výsluchoch a konfrontácii Q. Z. zo dňa 02.12.2008, zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 17.05.2005, zápisnicou o trestnom oznámení - dodatok - pokračovanie zo dňa 15.06.2005, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného Q. Z. zo dňa 03.10.2005, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného Q. Z. (pokračovanie) zo dňa 06.03.2006, podaním Q. Z. adresované OO PZ Zlaté Moravce zo dňa 14.03.2006, 15.03.2006, 04.04.2006, zápisnicou o výsluchu svedka zo dňa 04.10.2005, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného Q. Z. (pokračovanie) zo dňa 13.12.2006, ftc. fotografických záberov v počte 5ks, technickým preukazom, pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2001, dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.09.2004, výdavkovým pokladničným dokladom č.191 zo dňa 30.06.2005, výdavkovým pokladničným dokladom č.228 zo dňa 29.07.2005, potvrdenkou č. 499909 zo dňa 03.10.2005, potvrdením JUDr. Jozefa Gajdoša zo dňa 01.12.2008, lekárskym nálezom z 15.08.2008, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 13.07.2005 - 2x, sťažnosťou žalobkyne v 1.rade zo dňa 12.07.2005, sťažnosťou žalobcu zo dňa 12.07.2005, správou od MUDr. Eleny Serečinovej zo dňa 22.12.2008, správou z Obecného úradu Veľký Cetín zo dňa 31.12.2008, zápisnicou o výsluchu žalobkyne v 2. rade zo dňa 10.06.2009, náčrtkom z miesta ohliadky, správou z OO PZ Zlaté Moravce zo dňa 09.08.2009, správou z OR PZ Nitra, odbor skráteného vyšetrovania Zlaté Moravce zo dňa 25.08.2009, potvrdením o vzdialenosti Nitra - Zlaté Moravce, Nitra- Vráble, Jelenec - Nitra, Nitra - Veľký Cetín, Veľký Cetín - Vráble, Jelenec - Zlaté Moravce z Veolia Transport Nitra a.s. zo dňa 09.10.2009, rozhodnutím Obvodného úradu životného prostredia Nitra zo dňa 09.05.2005, stavebným povolením Obce Veľký Cetín zo dňa 31.03.2006, rozhodnutím Krajského stavebného úradu v Nitre zo dňa 21.06.2006, rozhodnutím Obce Veľký Cetín zo dňa 22.01.2008, rozhodnutím Krajského stavebného úradu Nitra zo dňa 23.05.2008, fotografiami v počte 3 ks a ftc. fotografií v počte 2 ks, uznesením ORPZ v Nitre o začatí trestného stíhania zo dňa 16.07.2009, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného - pokračovanie zo dňa 06.03.2006, sťažnosťou zo dňa 13.10.1999, sťažnosťou zo dňa 17.04.2000, lekárskou správou - nálezom zo dňa 08.12.2008, ambulantnou správou zo dňa 08.12.2008, výmenným listom - poukazom na odborné vyšetrenie zo dňa 05.12.2008, čestným vyhlásením B. F. zo dňa

30.03.2010, pokladničnými dokladmi - 5 ks o kúpe pohonných hmôt zo dňa 10.03.2006, 11.12.2006, 17.05.2005, 03.12.2006, 22.04.2006, správou OMV Slovensko s.r.o. Bratislava o cenách PHM zo dňa 27.05.2010, správou z Veolie Transport Nitra a.s. zo dňa 28.05.2010, špecifikáciou cestovného žalobkyne v 1.rade zo dňa 01.07.2010, znaleckým posudkom č. 03/2011 zo dňa 06.03.2011, DVD nosičom, ftc. fotografických záberov v počte 4ks, uznesením o začatí stíhania Lýdie Q. zo dňa 26.04.2011, zmenou právnej kvalifikácie zo dňa 09.02.2012, uznesením o vznesení obvinenia J. Q. zo dňa 22.12.2011, uznesením o stíhaní J. Q. zo dňa 08.10.2010, obžalobou J. Q. č.k. 4PV/359/2010 zo dňa 30.06.2011, uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 19C/136/2009-317 zo dňa 03.08.2001 o uložení poriadkovej pokuty, sťažnosťou I. W. na B. Q. zo dňa 13.10.1999, trestným rozkazom Okresného súdu Nitra č.k. 21T/82/2011 zo dňa 21.07.2011, uznesením Okresného súdu Nitra č.k. 33T/72/2011 zo dňa 28.06.2011, upovedomením OR PZ Nitra zo dňa 10.05.2011, predvolaním obvinenej J. Q. bez dátumu 2x, predvolaním svedka J. Q. bez dátumu 4x, predvolaním B. Q. na prejednanie priestupku zo dňa 17.02.2011, predvolaním J. Q. na prejednanie priestupku zo dňa 17.02.2011, 10.08.2010, 21.9.2010, 18.11.2010, zápisnicou o prejednaní priestupku zo dňa 29.09.2010, rozhodnutím Obvodného úradu Nitra o zastavení konania o priestupku zo dňa 03.01.2011, ftc. fotografických záberov v počte 17 ks, zápisnicou o trestnom oznámení zo dňa 05.05.2010, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného (pokračovanie) zo dňa 18.03.2011, vyčíslením škody bez dátumu, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného (pokračovanie) zo dňa 06.03.2006, sťažnosťou I. a I. W. na B. a J. Q. zo dňa 17.04.2000, podnetom na Krajskú prokuratúru Nitra zo dňa 15.11.2010, ftc. fotografického záberu J. Q., otváracími hodinami Termálneho kúpaliska Podhájska z roku 2009, úradným záznamom OR PZ Nitra zo dňa 24.09.2010, žalobou o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zo dňa 13.07.2009, geometrickým plánom č. 258/2006, geometrickým plánom č. 20/2009, vyjadrením k žalobe zo dňa 09.02.2012 a 15.11.2010, ftc. fotografických záberov v počte 14ks, výpisom z pozemnoknižnej vložky č. 1553 pre kat. úz. Veľký Cetín, podnetom na preskúmanie postupu policajta - upovedomenie o spôsobe vybavenia podnetu zo dňa 09.02.2009, záznamom o uložení veci zo dňa 28.01.2008, oznámením z Fakultnej nemocnice Nitra zo dňa 15.06.2012, výpisom z účtu poistenca z poisťovne Dôvera zo dňa 27.06.2012, náhľadom na výpis z účtu poistenca, ftc. fotografických záberov v počte 11ks, úradným záznamom Obce Veľký Cetín zo dňa 25.04.2012, trestným rozkazom č.k. 5T/35/2012 zo dňa 04.05.2012, trestným rozkazom č.k. 21T/82/2011 zo dňa 21.07.2011, sťažnosťou na porušovanie susedských vzťahov, predvolaním svedka Q. Z. zo dňa XX.XX.XXXX, potvrdením JUDr. Gajdoša zo dňa 01.12.2008, potvrdením JUDr. Gajdoša zo dňa 25.07.2012, prehlásením JUDr. Evy Hlaváčovej zo dňa 02.08.2012, správou OR PZ Nitra zo dňa 02.08.2012, prehlásením JUDr. Evy Hlaváčovej zo dňa 02.08.2012, prehlásením B. F. zo dňa 19.07.2012, správou z OR PZ z 02.08.2012, pokusom o zmier - vyjadrením B. Q. zo dňa 09.06.2008, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 02.06.2005, úhrada za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti zo dňa 02.06.2005, fotokópiami pokladničných dokladov v počte 4 ks, úradným záznamom zo dňa 26.05.2008, sťažnosťou žalovaného na porušovanie susedských vzťahov zo dňa 18.11.2004, sťažnosťou žalovaného na porušovanie susedských vzťahov zo dňa 07.09.2012, sťažnosťou U. B. na neprispôsobivých susedov zo dňa 23.11.2013, sťažnosťou manželov X. na porušovanie susedských zo dňa 25.11.2013, potvrdením OO PZ Vráble, ftc. fotografických záberov v počte 11ks, rozsudkom č.k. 5T/35/2012 zo dňa 20.01.2015, vyjadrenie k porušeniu povinností uložených v rámci povolenia podmienečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 20.04.2016, sťažnosťou na postup policajta zo dňa 19.02.2008 podanou Q. Z., súčasťou ktorej je uplatnenie nároku na náhradu škody, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 03.10.2005, sťažnosťou na postup policajta zo dňa 19.02.2008 podanou B. Q., súčasťou ktorej je uplatnenie nároku na náhradu škody, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 03.10.2005, zápisnicou o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 13.12.2006, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp.zn. 21T/26/2008, v ktorom sa nachádzajú listinné doklady - potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti žalobkyne, prepúšťacia správa zo dňa 2.6.2005, doklad o úhrade za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti zo dňa 2.6.2005, príjmový pokladničný doklad z 2.6.2005, pokladničný doklad o úhrade administratívneho poplatku zo dňa 20.5.2005 a 3.6.2005, pokladničné doklady o úhrade liekov, spisom OO PZ Vráble č. ORP-224/VR-P-2005, spisovým materiálom OÚ Nitra č.PK-1537/2005/01067 a s prihliadnutím na prednesy strán konania a výpovede svedkov, dospel k tomuto skutkovému a právnemu záveru:

18. Z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra č.k. 21 T 26/2008-187 zo dňa 01.04.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.04.2008, nepochybne vyplýva, že žalovaný bol uznaný vinným za skutok, ktorý sa stal dňa 14. 05. 2005 v čase okolo 8:30 hod. v zadnej časti neoplotenej role, nachádzajúcej sa za rodinným domom č. XXX, v obci B. D. a ktorý spočíval v tom, že sa vyhrážal ujmou na zdraví a zabitím motykou Q. Z. a Q. Q., avšak k fyzickému napadnutiu poškodených nedošlo, pričom poškodená Q. Z.

utrpela dlhotrvajúci stres s nutnou hospitalizáciou, v trvaní od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005. Následne toho istého dňa v čase okolo 20:00 hod. sa vyhrážal žalovaný zabitím B. Q., ktorý kosil trávnik na ulici pred domom č. XXX, v obci B. D., ako aj celej rodine Q., pričom v pravej ruke držal vzpriamene nad hlavou pogumovanú tyč o dĺžke 60-80cm, avšak k fyzickému napadnutiu poškodeného B. Q. nedošlo. Tým, že sa inému vyhrážal usmrtením, ťažkou ujmou na zdraví, alebo inou ťažkou ujmou takým spôsobom, že to môže vyvolať dôvodnú obavu spáchal trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a odsek 1 Trestného zákona, za čo bol aj odsúdený na peňažný trest vo výške 5.000,- Sk / 166 eur/ a v prípade, že by výkon tohto trestu bol úmyselne zmarený, na náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace.

19. Uvedeným rozhodnutím - výrokom trestného rozkazu o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal je súd s poukazom na § 193 CSP viazaný. Žalovaný bol v trestnom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdený za skutok, ktorý je opísaný vo výrokovej časti rozhodnutia, vrátane opisu zranení, ktoré svojím konaním spôsobil žalobkyni, pričom súd v občianskoprávnom konaní vychádza z výroku o vine a to nielen z jeho právnej, ale aj zo skutkovej časti. Konkrétne zranenia, ktoré žalobkyňa utrpela v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného sú opísané vo výrokovej časti odsudzujúceho trestného rozhodnutia a v občianskoprávnom konaní je súd viazaný výrokom o vzniku konkrétnej ujmy na zdraví žalobkyne spôsobenej v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Rozhodnutím v trestnom konaní tak bolo pre občianskoprávne konanie záväzne rozhodnuté aký skutok sa stal, kto ho spáchal, ako aj to, aká ujma na zdraví bola týmto skutkom žalobkyni spôsobená, teda aj príčinná súvislosť medzi konaním páchateľa a ujmou spočívajúcou v ublížení na zdraví.

20. Z uvedeného vyplýva, že pre účely občianskoprávneho konania sa žalovaný dopustil protiprávneho konania /spáchal trestný čin/, ktoré smerovalo voči žalovanej v 1.rade, žalovanej v 2.rade a žalovanému v 3.rade, v dôsledku ktorého konania, teda v príčinnej súvislosti s ním, spôsobil žalobkyni v 1.rade ujmu a to dlhotrvajúci stres s nutnou hospitalizáciou v trvaní od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005. Žalobcom v 2. a 3. rade žiadna ujma na zdraví nevznikla.

21. Trestným rozkazom nebolo rozhodnuté o náhrade škody, nepochybne z dôvodu, že nárok na náhradu škody nebol zo strany poškodených v rámci trestného konania riadne uplatnený. Poškodení tak boli trestným rozkazom odkázaní so svojimi nárokmi na náhradu škody na občianskoprávne konanie, na základe čoho podali predmetnú žalobu, v ktorej sa domáhali náhrady škody s poukazom na § 420 Občianskeho zákonníka, ktorá im mala vzniknúť v príčinnej súvislosti s konaním žalovaného. V rámci občianskoprávneho konania si uplatnili viaceré nároky na náhradu škody, ktorá im vznikla v rôznych časových obdobiach.

22. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ), každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa § 441 OZ, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

24. Podľa § 442 ods. 1 OZ, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

25. Podľa § 442 ods. 3 OZ, škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

26. Podľa § 444 OZ pri škode na zdraví sa jednorázovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

27. Podľa § 446 OZ, náhrada za stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti sa posúdi a suma tejto náhrady sa určí rovnako, ako úrazový príplatok podľa všeobecných predpisoch o sociálnom poistení.

28. Podľa § 449 ods. X OZ, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

29. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 100 ods.2, prvá veta OZ, premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva.

31. Podľa § 106 ods.1 OZ, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

32. Podľa § 106 ods.2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobnú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla, to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

33. Podľa § 112 OZ, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

34. Podľa § 43 ods.1 zák.č. 141/1961 Zb. /Trestný poriadok účinný do 31.12.2005/, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda, alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch uvedených v tomto zákone sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisu a oboznámiť sa so spisom, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Práva preštudovať spis sa môže poškodený výslovne vzdať.

35. Podľa § 43 ods. 2 zák.č. 141/1961 Zb., poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola trestným činom spôsobená, je oprávnený tiež navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu. Návrh treba urobiť do skončenia vyšetrovania (§ 166 ods. 1 a 2). Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

36. Podľa § 140 ods.1 zák.č. 141/1961 Zb., svedok má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej odmeny za prácu (svedočné). Nárok zaniká, ak ho svedok neuplatní do troch dní po svojom výsluchu alebo po tom, čo mu bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde; na to musí byť svedok upozornený.

37. Podľa § 46 ods. 1 zák.č. 301/2005 Z.z. /Trestný poriadok účinný od 01.01.2006/, poškodený je osoba, ktorej bolo trestným činom ublížené na zdraví, spôsobená majetková, morálna alebo iná škoda alebo boli porušené či ohrozené jej iné zákonom chránené práva alebo slobody. Poškodený má právo v prípadoch ustanovených týmto zákonom sa vyjadriť, či súhlasí s trestným stíhaním, má právo uplatniť nárok na náhradu škody, robiť návrhy na vykonanie dôkazov alebo na ich doplnenie, predkladať dôkazy, nazerať do spisov a preštudovať ich, zúčastniť sa na hlavnom pojednávaní a na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní alebo o dohode o priznaní viny a prijatí trestu, vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, má právo záverečnej reči a právo podávať opravné prostriedky v rozsahu vymedzenom týmto zákonom. Poškodený má právo sa kedykoľvek v priebehu trestného konania informovať o stave trestného konania. Informáciu poskytne orgán činný v trestnom konaní alebo súd, ktorý vo veci koná; na tento účel sa poškodenému poskytnú potrebné kontaktné údaje. Informácia o stave konania sa neposkytne, ak by poskytnutím takej informácie mohol byť zmarený účel trestného konania.

38. Podľa § 46 ods. 3 zák.č. 301/2005 Z.z., poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

39. Podľa § 140 ods.1 zák.č. 301/2005 Z.z., svedok má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy za prácu alebo iného preukázateľného ušlého príjmu. Nárok zaniká, ak ho svedok neuplatní

do troch dní po svojom výsluchu, alebo po tom, ako mu bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde, alebo ak ho nevyčísli do 15 dní od uplatnenia nároku. Na to musí byť svedok upozornený.

40. Podľa § 3 ods.1 zák.č. 437/2004 Z.z., o náhrade za bolesť a náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo; musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov.

41. Podľa § 3 ods.2 zák.č. 437/2004 Z.z., náhrada za bolesť sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za bolesť sú ustanovené v prílohe č. 1 v I. a III. časti.

42. Nakoľko v rámci odvolacieho konania žalovaný vzniesol námietku premlčania nárokov uplatnených žalobcami, súd sa najskôr zaoberal tým, či jednotlivé nároky boli uplatnené včas, teda v rámci plynutia premlčacej lehoty, pretože ak je nárok na náhradu škody premlčaný, nemôže byť priznaný a ďalšie dokazovanie ohľadne opodstatnenosti uplatnených nárokov, ako aj zaoberanie sa vznesenými námietkami, či už zo strany žalobcov alebo žalovaného, by bolo zbytočné. V takom prípade je potrebné žalobu zamietnuť a to bez ohľadu na to, či jednotlivé nároky boli uplatnené dôvodne alebo nie, čo vedie k rýchlejšiemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez vykonávania ďalších dôkazov na zistenie rozsahu a výšky škody.

43. Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané, v dôsledku čoho môže povinný subjekt čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčanie je teda kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Účelom inštitútu premlčania je na jednej strane viesť oprávneného (veriteľa) k tomu, aby v prípade nesplnenia záväzku povinným (dlžníkom) zbytočne neodkladal uplatnenie svojho práva, na druhej strane poskytnúť dlžníkovi nástroj na obranu proti veriteľovi, ktorý svoje práva neuplatnil v ustanovenej lehote. Premlčacou dobou sa rozumie doba, v ktorej musí byť vykonané právo, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Vznesenie tejto námietky nemá za následok zánik samotného práva; dlžníkom vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva. Námietka premlčania môže byť úspešne uplatnená len za predpokladu, že sa veriteľ svojho práva v priebehu premlčacej doby nedomáhal uplatnením na súde.

44. S poukazom na § 106 ods.1 OZ, premlčacia lehota začína plynúť od vtedy, ako sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Pri úvahe o tom, kedy sa poškodený dozvedel o škode treba vychádzať z preukázanej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode a nie len z jeho predpokladanej vedomosti o tejto škode (R 38/1975). O osobe, ktorá zodpovedá za vzniknutú škodu sa poškodený dozvie, len čo získa informáciu, na základe ktorej si môže vytvoriť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda len čo získa vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pri vymedzení zodpovednostného subjektu (rozs. NS ČR, sp.zn. 25 Cdo 2086/2005), preto nemožno bez ďalšieho za deň kedy sa poškodený dozvedel o osobe škodcu považovať deň právoplatnosti trestného rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o vine obžalovaného (25 Cdo 871/2002- ČR).

45. Pri premlčaní práva na náhradu škody je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to kratšia subjektívna a dlhšia objektívna. Ich začiatok je upravený odlišne. Tieto dve premlčacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Napríklad ak odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá, do uplatnenia práva na náhradu škody uplynie čas uvedený v ustanovení § 106 ods. 1 a škodca v súdnom konaní vznesie námietku premlčania, právo sa premlčalo, aj keď ide o škodu spôsobenú úmyselne. Neprichádza tu už do úvahy objektívna desaťročná premlčacia doba podľa ustanovenia § 106 ods. 2. Podobne je to aj v prípade, ak by ešte boli dané podmienky na plynutie subjektívnej premlčacej doby, ale už by uplynula objektívna premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba totiž môže plynúť iba v rámci objektívnej premlčacej doby, ktorú nemôže presiahnuť.

46. Subjektívna premlčacia doba je dvojročná a na začatie jej plynutia vždy treba rešpektovať subjektívnu stránku poškodeného, týkajúcu sa jeho vedomosti o škode (teda nie o protiprávnom úkone či o škodnej udalosti) ako o určitej majetkovej alebo nemajetkovej ujme určitého druhu a rozsahu, ktorú možno objektívne vyčísliť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok na náhradu škody uplatniť aj na súde. Okamih vzniku škody, resp. vedomosť poškodeného o tejto škode sa pritom nemusí

zhodovať s okamihom škodnej udalosti či s protiprávnym konaním a týkajúcu sa jeho vedomosti o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá, teda o zodpovednom subjekte. Za škodu bude obvykle zodpovedať priamo škodca, ktorý ju spôsobil.

47. Ustanovenie § 112 OZ upravuje spočívanie premlčania v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, treba považovať úkon oprávneného smerujúci k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. Právo na náhradu škody sa v občianskoprávnom konaní uplatňuje žalobou. V trestnom konaní sa právo na náhradu škody uplatňuje v tzv. adhéznom konaní, čo je prípad, kedy dochádza k zastaveniu plynutia premlčacej doby, avšak iba vtedy, ak s poukazom na § 43 ods. 2 Trestného poriadku účinného do 31.12.2005, resp. § 46 ods.3 Trestného poriadku účinného od 01.01.2006, bol návrh urobený do skončenia vyšetrovania a je z zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Od okamihu uplatnenia nároku na náhradu škody na súde alebo pred iným príslušným orgánom premlčacia doba neplynie vo vzťahu k osobe, voči ktorej toto konanie prebieha, a to platí aj v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody v trestnom konaní, kedy súd v neskoršom občianskoprávnom konaní o náhradu škody, ktorému predchádzalo adhézne konanie, pri prípadnej námietke premlčania skúma, či bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní riadne uplatnený a či poškodený v adhéznom konaní riadne pokračoval.

48. Z ustanovenia § 43 ods. 2 zák.č. 141/1961 Zb. ako aj § 46 ods.3 zák.č. 301/2005 Z.z., ktoré upravovali podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody v adhéznom konaní, je zrejmé, že nárok musel byť uplatnený riadne a včas, to znamená najneskôr do skončenia vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. To znamená, že poškodený musí uplatniť nárok na náhradu škody voči konkrétnemu obvinenému, musí označiť dôvod na základe ktorého si uplatňuje nárok na náhradu škody (napr. či ide o škodu na zdraví, na majetku, a pod.) a musí uviesť výšku uplatneného nároku na náhradu škody tak, aby bolo možné o nej rozhodnúť. Pri výške škody je potrebné túto konkretizovať, uviesť aspoň minimálnu výšku spôsobenej škody, prípadne uviesť údaje resp. predložiť konkrétne doklady (napr. pokladničné doklady, posudky a pod.), z ktorých je výška nároku zrejmá. Nestačí uviesť, že si uplatňuj nárok na náhradu škody bez uvedenia dôvodu a vyčíslenia, ani že sa pripája k trestnému konaniu s požiadavkou na náhradu škody tak, ako bude orgánmi činnými v trestnom konaní zistená, prípadne že si uplatňuje nárok na náhradu škody, ktorú upresní dodatočne.

49. S ohľadom na uvedené potom možno konštatovať, že žalobcovia v 1./ až 3./ rade sa žalobou podanou na Okresný súd Nitra faxom dňa 13. 05. 2008 a doplnenou predložením jej originálu dňa 16. 05. 2008, domáhali proti žalovanému náhrady škody, a to žalobkyňa v 1./ rade vo výške 40.816,- Sk (1.354,84 eur) s prísl. a žalobcovia v 2./ a 3./ rade vo výške 12.290,- Sk (407,95 eur) s prísl. V žalobe uviedli, že skutok sa stal dňa 14.05.2005, zodpovedá za neho žalovaný a vyčíslili aj výšku škody. Nárok žalobcov pozostával z viacerých položiek, preto pri posúdení, či ich nárok je premlčaný alebo nie, posudzoval súd najskôr ich vedomosť o škodcovi a potom aj vedomosť o výške škody a to osobitne pri každom uplatnenom nároku, pričom s poukazom na § 112 OZ sa zaoberal aj otázkou prípadného zastavenia behu premlčacej doby za predpokladu, že poškodení si nárok na náhradu škody v adhéznom konaní riadne uplatnili a v konaní o nárok na náhradu škody aj riadne pokračovali.

50. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že o tom, kto spôsobil škodu mali žalobcovia vedomosť už okamihom spáchania skutku, ktorý sa stal dňa 14.05.2005 a ktorý mal za následok vznik škody. Žalobcovia presne označili, kto skutok spáchal a túto skutočnosť oznámili aj na polícii dňa 17.05.2005, kedy podali trestné oznámenie. Vedomosť o osobe, ktorá za škodu zodpovedá nemožno viazať na vydanie resp. právoplatnosť trestného rozkazu, ani na vydanie uznesenia o začatí stíhania, prípadne ukončenie vyšetrovania, pretože pre vedomosť o osobe poškodeného je podstatné, že poškodený nadobudne informáciu, na základe ktorej si môže vytvoriť úsudok o osobe konkrétneho škodcu, teda keď získa vedomosť o skutkových okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pri vymedzení zodpovedného subjektu. V danom prípade všetci žalobcovia túto vedomosť o skutkových okolnostiach a o osobe škodcu získali už v deň spáchania skutku t.j. dňom 14.05.2005.

51. Žalobkyňa v 1. rade si uplatňovala nárok na náhradu škody titulom straty na zárobku, úhrady nákladov na hospitalizáciu a na lieky, úhrady poplatkov za lekárske vyšetrenie, bolestného, náhrady za vyhotovený lekársky posudok, náhrady za použitie motorového vozidla k vyšetrovacím úkonom v prípravnom konaní, náhrady za poskytnuté právne služby.

52. Nárok na náhradu straty na zárobku za obdobie od 18. 05. 2005 do 11. 06. 2005, počas ktorého bola práceneschopná, vo výške rozdielu medzi zárobkom, ktorý by dosiahla ako práceschopná a nemocenským, ktoré jej bolo za dobu práceneschopnosti vyplatené, jej bol zrejmý už z výplatných listín, keď za mesiac máj 2005 jej bola vyplatená mzda iba vo výške 2.023,- Sk (67,15 eur), za mesiac jún 2005 jej bolo vyplatených iba 1.841,- Sk (61,11 eur) a na nemocenských dávkach jej bolo vyplatených 782,- Sk (25,96 eur), z toho suma 224,- Sk (7,43 eur) predstavujúca nemocenské dávky za máj 2005 jej bola vyplatená v júli 2005 a suma 558,- Sk (18,52 eur) predstavujúca nemocenské dávky za jún 2005 jej bola vyplatená v auguste 2005. Jej príjem tak bol o 980,- Sk (32,53 eur) nižší, pričom o strate na zárobku v tomto rozsahu sa mohla dozvedieť už vo výplatnom termíne mzdy za máj 2005 a jún 2005, pričom mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, avšak s prihliadnutím k tomu, že nemocenské dávky jej boli vyplatené v júli 2005 a v auguste 2005, tak potom najneskôr okamihom vyplatenia nemocenských dávok jej bola strata na zárobku známa, preto tento nárok si mala uplatniť najneskôr do júla a augusta 2007.

53. Náklady na hospitalizáciu v dňoch od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005 boli vyčíslené dňa 02.06.2005 vo výške 450 Sk (14,94 eur), ktorým dňom sa o výške tejto škody dozvedela. Náklady na lieky vo výške vo výške 328,80 Sk (10,91 eur) jej vznikli dňom, kedy si ich zakúpila, čo bolo dňa 19.05.2005 a 03.06.2005, ktorým dňom sa o nich dozvedela. O zaplatení poplatku za vyšetrenie u lekárky vo výške 2 x20,- Sk (1,34 eur) sa dozvedela dňa 20.05.2005 a dňa 03.06.2005, kedy tieto sumy vyplatila. Uvedené nároky si mala uplatniť najneskôr do uplynutia lehoty dvoch rokov od ich vzniku, t.j. náklady na hospitalizáciu do 02.06.2007, náklady na lieky do 19.05.2007 a do 03.06.2007 a náklady za poplatok za vyšetrenie do 20.05.2007 a 03.06.2007.

54. Nárok na bolestné bol vyčíslený v lekárskom posudku zo dňa 12.05.2008, ktorý deň však nemožno považovať za okamih, kedy sa o tejto škode dozvedela. Bolestné je vyjadrenie náhrady za vytrpenú bolesť počas hospitalizácie a práceneschopnosti, ktorá trvala od 18. 05. 2005 do 11. 06. 2005 (vrátane hospitalizácie od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005), teda táto škoda, ktorá jej vznikla, sa dala vyčísliť už dňom ukončenia práceneschopnosti, kedy bol jej zhoršený zdravotný stav po stresovej situácii v dôsledku protiprávneho konania žalovaného ukončený a ako vyliečená a práceschopná bola zaradená do pracovného procesu, teda možno konštatovať, že jej zdravotný stav bol ustálený a mohol byť lekárskym posudkom obodovaný. Výška škody titulom bolestného jej v tom čase nebola známa, nakoľko o vystavenie lekárskeho posudku požiadala až v roku 2008, teda po uplynutí troch rokov od vzniku škody a obodovanie bolo vykonané dňa 12.05.2008. Žalobkyni však nič nebránilo po ukončení hospitalizácie požiadať o vyhotovenie posudku, preto súd neakceptoval tvrdenie, že o tejto škode sa dozvedela až na základe posudku, ktorý si dala vyhotoviť so značným časovým oneskorením. Ak by sa súd priklonil k názoru, že škoda môže byť žalobkyni známa až keď bude mať k dispozícii posudok, znamenalo by to, že by takýmto spôsobom mohla svoju vedomosť o výške škody sama odďaľovať a to aj o neprimerane dlhý časový úsek, čím by si predĺžila lehotu na uplatnenie svojho práva podľa vlastnej úvahy. Žalobkyňa mohla najskôr výšku škody zistiť od ukončenia práceneschopnosti t.j. od 12.06.2005, kedy už mohla požiadať o vystavenie lekárskeho posudku o bolestnom, pričom v dôsledku vlastnej pasivity tak urobila až v roku 2008, pričom túto dobu po ktorú bola nečinná, nemožno považovať za primeranú, resp. spôsobenú objektívnymi okolnosťami, pre ktoré tak nemohla urobiť skôr. Súd mal zato, že pri bežnej starostlivosti o svoje práva sa žalobkyňa mohla dozvedieť o skutočnej výške škody titulom bolestného už po ukončení práceneschopnosti, takže premlčacia lehota plynie od uvedenej doby a uplynula dňom 12.06.2007. Rovnako tak nárok na náklady za vyhotovenie lekárskeho posudku, o ktorý požiadala s neprimeraným časovým odstupom, považuje súd za premlčaný z rovnakých dôvodov ako v prípade nároku na bolestné, s tým, že tieto náklady s ohľadom na premlčanie nároku na bolestné považoval za vynaložené zbytočne a neúčelne.

55. Výška cestovného - nákladov za použitie motorového vozidla v dňoch 17. 05. 2005, 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 14. 03. 2006, 15. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007 jej bola známa ihneď v deň, kedy sa tieto jazdy uskutočnili a kedy musela vynaložiť finančné prostriedky na nákup pohonných hmôt, teda tento nárok si mala uplatniť do 2 rokov od ich vzniku t.j. pri cestách dňa 17. 05. 2005, 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 14. 03. 2006, 15. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006 najneskôr do 17. 05. 2007, 15. 06. 2007, 03. 10. 2007, 15. 02. 2008, 06. 03. 2008, 14. 03. 2008, 15. 03. 2008, 04. 04. 2008, 25. 04. 2008, avšak tento nárok si uplatnila až podaním žaloby dňa 13.05.2008.

56. Nárok na náhradu škody za poskytnuté právne služby zo strany advokátov JUDr. Gajdoša vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) a JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej vo výške 1.500,- Sk (49,80 eur), boli vyčíslené a aj uhradené dňa 03.10.2005 a dňa 13.07.2005, ktorým dňom sa o výške škody dozvedela . Uvedený nárok si mala uplatniť do 2 rokov od ich vzniku t.j. do 03.10.2007 a 13.07.2007, avšak uplatnila si ich až podaním žaloby dňa 13.05.2008.

57. Z vyšetrovacieho spisu, ktorý tvorí súčasť spisu sp.zn. 21 T/26/2008 vyplýva, že žalobkyňa v 1.rade dňa 17.05.2005 podala trestné oznámenie na žalovaného, o čom bola spísaná zápisnica. Dňa 15.06.2005 bola spísaná zápisnica o trestnom oznámení - dodatok, v ktorej žalobkyňa uviedla, že bola hospitalizovaná od 24.05.2005 do 02.06.2005 ako dôsledok stresu a predložila listinné dôkazy preukazujúce výšku škody - príjmový pokladničný doklad o zaplatení sumy 450,- Sk zo dňa 02.06.2005 za 9 dní platenej hospitalizácie vo výške 50,- Sk denne, 2 ks pokladničných blokov za nákup liekov zo dňa 19.05.2005 vo výške 167,80 Sk a zo dňa 03.06. 2005 vo výške 161,- Sk a 2 ks pokladničných dokladov o zaplatení poplatku za vyšetrenie u MUDr. Serenčinovej zo dňa 20.05.2005 vo výške 20,- Sk a zo dňa 03.06.2005 vo výške 20,- Sk. V zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 03.10.2005 žalobkyňa uviedla, že bola PN od 18.05.2005 do 11.06.2005, bola i hospitalizovaná od 24.05.2005 do 02.06.2005, pričom finančná škoda jej vznikla uhrádzaním liekov, platbou za pobyt v nemocnici a ušlou mzdou, ktorú nevyčíslila. Ďalej uviedla, že sa pripája k trestnému stíhaniu páchateľa a žiada náhradu škody, ktorá jej bola uvedeným konaním spôsobená a to v plnej výške, pričom výšku nevyčíslila a nepredložila ani doklady preukazujúce výšku škody. Pri ďalších výsluchoch si nárok na náhradu škody neuplatňovala a neuplatnila si ju ani samostatným podaním. Až v sťažnosti na postup policajta, ktorú podala na Okresnú prokuratúru v Nitre dňa 20.02.2008 vyčíslila škodu na sumu 611.000,- Sk, pričom jednotlivé nároky nešpecifikovala, ale nárok na náhradu škody si uplatnila celkovo v uvedenej výške. Zo zápisníc je tiež zrejmé, že bola poučená v zmysle § 43 ods.2 Trestného poriadku s tým, že ak má voči obvinenému nárok na náhradu škody je oprávnená navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť túto škodu uhradiť. Návrh treba urobiť do skončenia vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Taktiež bola poučená, že ako svedok má nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej odmeny za prácu a tento nárok zaniká ak ho neuplatní do troch dní od výsluchu. Pri výsluchu dňa 15.02.2006 po poučení, že ako svedok - poškodený má v zmysle § 140 ods.1 Trestného poriadku nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy za prácu, pričom nárok zaniká ak ho neuplatní do troch dní po výsluchu, alebo potom, ako jej bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde, alebo ho nevyčísli do pätnástich dní od uplatnenia nároku, uviedla, že nárok na svedočné si neuplatňuje.

58. S poukazom na uvedené, súd dospel k záveru, že nárok na náhradu škody spôsobenej úhradou nákladov na hospitalizáciu vo výške 450 Sk (14,94 eur), nákladov na kúpu liekov vo výške 328,80 Sk (10,91 eur) a nákladov na úhradu poplatku za vyšetrenie u MUDr. Serečinovej vo výške 2x20 Sk (1,34 eur) si žalobkyňa uplatnila v rámci trestného konania riadne a včas, keď dňa 15.06.2005 uviedla, že si voči žalovanému uplatňuje nárok na náhradu škody a predložila doklady o úhrade nákladov na hospitalizáciu vo výške 450,- Sk, nákladov na kúpu liekov v celkovej hodnote 328,80 Sk a nákladov na úhradu poplatku za vyšetrenie u MUDr. Serečinovej vo výške 2 x 20 Sk, z ktorých je zrejmý dôvod nároku i jeho výška. Súd uplatnenie nároku na náhradu škody takouto formou akceptoval, keď považoval za preukázané, že v adhéznom konaní si žalobkyňa uplatnila nárok na náhradu škody voči žalovanému v konkrétnej výške, ktorá je zrejmá z predložených dokladov a spolu činí 27,19 eur. Vo vzťahu k tomuto nároku na náhradu škody, ktorý bol uplatnený riadne a včas premlčacia lehota po dobu trestného konania neplynula. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že tento nárok, ktorého sa domáhala v žalobe podanej na súd dňa 13.05.2008 bol uplatnený včas, teda ešte pred uplynutím subjektívnej premlčacej lehoty.

59. Zároveň mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že škoda jej vznikla vo výške zodpovedajúcej vyplatením sumy 27,19 eur, pričom za túto škodu nesie zodpovednosť žalovaný, ktorý bol uznaný vinným z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa §197 písm. a/ ods. 1 Trestného zákona, a to za skutok, ktorý sa stal dňa 14. 05. 2005 a ktorý spočíval v tom, že sa vyhrážal ujmou na zdraví a zabitím motykou Q. Z., ktorá utrpela dlhotrvajúci stres s nutnou hospitalizáciou, v trvaní od 24. 05. 2005 do 02. 06. 2005. Vychádzajúc z formulácie skutkovej vety v trestnom rozkaze mal súd za preukázané, že v priamej súvislosti s konaním žalovaného vznikol žalobkyni následok a to dlhotrvajúci stres, s nutnou hospitalizáciou, absolvovaním vyšetrenia u lekárky a aj

potrebou užívať lieky, za čo preukazateľne zaplatila spolu 27,19 eur (za pobyt v nemocnici 14,94 eur, za lieky 10,91 eur a za poplatky za vyšetrenie u lekárky 1,34 eur), ktorú výšku škody aj riadne zdokladovala. Žalobkyni preto súd priznal nárok na náhradu škody vo výške 27,19 eur, ktorý nárok nebol premlčaný a za ktorý zodpovedá žalovaný podľa § 420 OZ, keďže bol uznaný vinným zo skutku, ktorý sa udial dňa 14.05.2005 a práve v príčinnej súvislosti s ním vznikla žalobkyni škoda, na ktorú má nárok podľa § 449 ods. 1 OZ. V tomto smere súd poukazuje i na znalecký posudok a výsluch znalkyne, ktorá potvrdila, že zhoršený zdravotný stav žalobkyne bol priamo vyvolaný stresovou situáciou, ktorá sa udiala dňa 14.05.2005, kedy sa žalovaný vyhrážal žalobkyni zabitím. Súd zároveň priznal i úroky z omeškania a to v súlade s § 517 ods. 2 OZ a vl. nar. 87/1995 Z. z. , v znení účinnom v čase vzniku omeškania, vo výške dvojnásobku základnej úrokovej sadzby NBS platnej k prvému dňu omeškania, t.j. 8,5 % ročne z dlžnej sumy od 20. 05. 2008 do zaplatenia, keďže žalovaný sa dostal do omeškania po márnom uplynutí lehoty na plnenie stanovenej v pokuse o zmier zo dňa 13. 05. 2008.

60. Vo vzťahu k ostatným uplatneným nárokom na náhradu škody (s výnimkou nároku na náhradu za cesty k vyšetrovacím úkonom v dňoch 07. 12. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007) súd dospel k záveru, že žalobkyňa v 1.rade nesplnila podmienky riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody v rámci trestného konania, keď svoje nároky nešpecifikovala a riadne nevyčíslila a preto po dobu trestného konania premlčacia doba nespočívala. Vzhľadom na uvedené súd ostatné nároky žalobkyne považoval za premlčané, nakoľko nárok na náhradu škody voči žalovanému riadne uplatnila až podaním žaloby na súd dňa 13.05.2008, teda po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd na námietku musel prihliadnuť a premlčaný nárok nemohol priznať. Z uvedených dôvodov žalobu žalobkyne v tejto časti zamietol.

61. Žalobcovia v 2. a v 3. rade si uplatňovali nárok na náhradu škody spoločne a nerozdielne z titulu cestovného - nákladov za použitie motorového vozidla na cestu k vyšetrovacím úkonom v rámci prípravného konania dňa 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 20. 12. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006, 16. 11. 2007 a za poskytnuté právne služby. Výška nákladov za požitie motorového vozidla v dňoch 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 20. 12. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006, 07. 12. 2006, 13. 12. 2006, 16. 11. 2007 im bola známa v deň kedy sa tieto jazdy uskutočnili a kedy museli vynaložiť finančné prostriedky na nákup pohonných hmôt, teda tento nárok si mali uplatniť do 2 rokov od ich vzniku t.j. pri cestách dňa 15. 06. 2005, 03. 10. 2005, 20. 12. 2005, 15. 02. 2006, 06. 03. 2006, 04. 04. 2006, 25. 04. 2006 najneskôr do 15. 06. 2007, 03. 10. 2007, 20. 12. 2007, 15. 02. 2008, 06. 03. 2008, 04. 04. 2008, 25. 04. 2008, avšak tento nárok si uplatnili až podaním žaloby dňa 13.05.2008.

62. Nárok na náhradu škody za poskytnuté právne služby zo strany advokátov JUDr. Gajdoša vo výške 1.000,- Sk (33,19 eur) a JUDr. Rezníčkovej - Hlaváčovej vo výške 1.500,- Sk (49,79 eur), boli vyúčtované a aj uhradené dňa 13.07.2005 a 03. 10. 2005, ktorým dňom sa o výške škody dozvedeli. Uvedený nárok si mali uplatniť do 2 rokov od ich vzniku t.j. do 03.10.2007 a 13.07.2007, avšak uplatnili si ich až podaním žaloby dňa 13.05.2008.

63. Z vyšetrovacieho spisu, ktorý tvorí súčasť spisu sp.zn. 21 T/26/2008 vyplýva, že žalobkyňa v 2.rade dňa 15.06.2005 podala vysvetlenie a predložila listinné doklady - potvrdenie o zaplatení 20,- Sk za lekárske vyšetrenie zo dňa 13.06.2005 a pokladničný doklad o zaplatení liekov zo dňa 13.06.200, nárok na náhradu škody si však neuplatnila a tieto náklady nežiadala ani v rámci občianskoprávnej žaloby. Dňa 13.12.2006 bola spísaná zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného, pričom si žalobkyňa v 2.rade uplatnila nárok na náhradu škody, ktorú vyčíslila sumou 509.574,50 Sk, avšak neuviedla dôvod a ani nešpecifikovala o akú škodu ide. Zo zápisnice je tiež zrejmé, že bola poučená v zmysle § 43 ods.3 Trestného poriadku s tým, že ako poškodená je oprávnená navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť túto škodu uhradiť. Návrh je potrebné urobiť do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. Taktiež bola poučená, že ako svedok - poškodený má v zmysle § 140 ods.1 Trestného poriadku nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy za prácu, pričom nárok zaniká ak ho neuplatní do troch dní po výsluchu, alebo potom, ako jej bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde, alebo ho nevyčísli do pätnástich dní od uplatnenia nároku. Žalobkyňa v 2. rade uviedla, že nárok na svedočné si neuplatňuje.

64. Z vyšetrovacieho spisu, ktorý tvorí súčasť spisu sp.zn. 21 T/26/2008 vyplýva, že žalobca v 3. rade si pri výsluchu svedka - poškodeného dňa 03.10.2005 uplatnil nárok na náhradu škody, ktorú nešpecifikoval a ani nevyčíslil, ale uviedol iba, že sa pripája k trestnému stíhaniu páchateľa a žiada náhradu škody, ktorá mu bola uvedeným konaním spôsobená a to v plnej výške. Zo zápisnice vyplýva, že bol poučený v zmysle § 43 ods.2 Trestného poriadku s tým, že ako poškodený má proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola trestným činom spôsobená a je oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť túto škodu uhradiť. Návrh treba urobiť do skončenia vyšetrovania, pričom z návrhu musí byť zrejmé, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje. V zápisnici o výsluchu svedka - poškodeného zo dňa 15.02.2006 žalobca v 3.rade uviedol, že si nárok na náhradu škody neuplatňuje, nakoľko mu žiadna majetková ujma nevznikla, pričom aj v uvedený deň bol poučený podľa § 46 ods.3 Trestného poriadku. Zároveň bol poučený že ako svedok - poškodený má v zmysle § 140 ods.1 Trestného poriadku nárok na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy za prácu, pričom nárok zaniká ak ho neuplatní do troch dní po výsluchu, alebo potom, ako jej bolo oznámené, že k výsluchu nedôjde , alebo ho nevyčísli do pätnástich dní od uplatnenia nároku. Žalobca v 3. rade uviedol, že si nárok na svedočné neuplatňuje. Pri ďalších výsluchoch si nárok na náhradu škody neuplatňoval. Až v sťažnosti adresovanej Okresnej prokuratúre v Nitre dňa 20.02.2008 vyčíslil škodu na sumu 550.000,- Sk , avšak bez bližšej špecifikácie.

65. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že žalobkyňa v 2.rade a žalobca v 3.rade (s výnimkou nároku na náhradu za cesty k vyšetrovacím úkonom v dňoch 07. 12. 2006, 13. 12. 2006 a 16. 11. 2007), pri uplatnení nárokov na náhradu škody nesplnili podmienky riadneho uplatnenia nároku na náhradu škody v rámci trestného konania, keď svoje nároky nešpecifikovali a riadne nevyčíslili a preto po dobu trestného konania premlčacia doba nespočívala. Vzhľadom na uvedené súd nárok žalobkyne v 2. rade a žalobcu v 3.rade považoval za premlčaný, nakoľko nárok na náhradu škody voči škodcovi uplatnili na súde žalobou dňa 13.05.2008, teda až po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. Nakoľko žalovaný vzniesol námietku premlčania, súd na námietku musel prihliadnuť a premlčaný nárok nemohol priznať. Z uvedených dôvodov žalobu žalobcov v 2. a 3. rade v tejto časti zamietol.

66. Pokiaľ ide o nárok na náhradu nákladov za cesty žalobcov v 1., 2. a 3. rade k vyšetrovacím úkonom v dňoch 07. 12. 2006, 13. 12. 2006, 16. 11. 2007, ktorý bol uplatnený v žalobe podanej na súd dňa 13.05.2008, teda ešte pred uplynutím dvojročnej premlčacej lehoty, súd tento nárok nepovažoval za dôvodný. Nárok žalobcom vznikol v súvislosti s účasťou na procesných úkonoch v rámci prípravného konania, v ktorom mali žalobcovia postavenie svedkov - poškodených, čo vyplýva z jednotlivých zápisníc o ich výsluchoch, pričom v rámci trestného konania nepochybne vypovedali aj ako svedkovia k okolnostiam skutku, ktorý bol kladený žalovanému za vinu. Žalobcovia sa zúčastnili výsluch svedka - poškodeného dňa 13.12.2006, ďalšie dva úkony v dňoch 07.12.2006 a 16.11.2007 sa neuskutočnili. Vzhľadom na ich procesné postavenie svedok - poškodený mali v súlade s ustanovením § 140 ods.1 Trestného poriadku právo uplatniť si nárok na svedočné, súčasťou ktorého sú aj náklady súvisiace s cestovným, ako nevyhnutné výdavky, ako aj nárok na ušlú mzdu za prácu. Tento nárok si mali uplatniť v rámci trestného konania v lehote do troch dní od výsluchu alebo od oznámenia, že k výsluchu nedôjde, o čom boli riadne poučení a napriek tomu si tieto nároky neuplatnili, dokonca sa vyjadrili, že si nárok na svedočné neuplatňujú. Žalobcovia sa sami týchto nárokov vzdali a ich neuplatnením v zákonnej lehote spôsobili, že im tento nárok zanikol. Za daných okolností súd uvedený nárok uplatnený voči žalovanému považoval za nedôvodný a preto aj v tejto časti žalobu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 365 ods.3 CSP/.
Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.